

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 156

Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència

Sessió 7, dijous 17 de gener de 2019

Presidència de la I. Sra. Aurora Madaula i Giménez

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb el conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència sobre els objectius i les actuacions del Departament en la dotzena legislatura
355-00039/12

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 7 de la CAERIT

La sessió de la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència (CAERIT) s'obre a les tres de la tarda i vuit minuts. Presideix Aurora Madaula i Giménez, acompanyada del vicepresident, Gerard Gómez del Moral i Fuster, i de la secretària, Esther Niubó Cidoncha. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Matías Alonso Ruiz, Susana Beltrán García, David Bertran Román, Ignacio Martín Blanco, David Mejía Ayra i Blanca Victoria Navarro Pacheco, pel G. P. de Ciutadans; Josep Costa i Rosselló, Francesc de Dalmales i Thió i Anna Tarrés i Campà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Mònica Palacín París, Marta Vilalta i Torres i Ruben Wagensberg Ramon, pel G. P. Republicà; Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, Alfred Bosch i Pascual, acompanyat de la secretària d'Acció Exterior i de la Unió Europea, Natàlia Mas Guix, i del secretari de Transparència i Govern Obert, Jordi Foz i Dalmau.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència amb el conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència sobre els objectius i les actuacions del Departament en la dotzena legislatura (tram. 355-00039/12). Conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència. Sessió informativa.

La presidenta

(La presidenta comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) En primer lloc, desitjar-los a tots un bon any. No ens havíem vist; és la primera sessió d'aquest 2019 d'aquesta comissió. Així que els desitjo a tots un bon any; que tinguem temps, força i ganes de fer bona feina al Parlament. Avui, la sessió d'avui és la compareixença del molt honorable conseller, el senyor Alfred Bosch i Pascual. En primer lloc, els demanaria als grups parlamentaris si hi ha algun canvi que s'hagi de notificar. *(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)* Sí, senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, el diputat Alejandro Fernández, substituït per mi mateix.

La presidenta

Molt bé. Algun grup més té alguna substitució? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* D'acord.

Sessió informativa amb el conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència sobre els objectius i les actuacions del Departament en la dotzena legislatura

355-00039/12

En aquest cas, començaríem amb la compareixença, que és l'únic punt de l'ordre del dia. El conseller intervindrà per un temps màxim d'una hora; aleshores hi haurà un torn de rèplica dels grups parlamentaris, per un temps màxim de deu minuts per cada grup parlamentari; continuaria amb un altre torn de rèplica del senyor conseller, i, en cas que hi hagués..., es donaria veu un altre cop als grups parlamentaris, en aquest cas per espai d'uns tres minuts com a màxim. D'acord? *(Pausa.)*

Doncs, si no hi ha res més, quan vulgui té la paraula, senyor conseller.

El conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència (Alfred Bosch i Pascual)

Doncs, moltes gràcies, presidenta. Espero que aquesta estona que passem es faci molt interessant a tots, i també sigui en bé del país i dels ciutadans i ciutadanes que representem. Membres de la Mesa, també, diputades i diputats d'aquesta comissió, i representants també de les entitats aquí presents i d'altres organismes que assisteixen a aquesta compareixença, doncs, tinc l'honor d'obrir aquesta oportunitat per tal d'explicar les grans línies del departament que encapçalo.

En primer lloc, dir-los el que vostès ja saben: que partim del llegat del conseller Raül Romeva, conseller que va fundar la conselleria d'Exteriors i que, per tant, ja, el reconeixement és evident, però que també en aquests moments, doncs, està en presó preventiva des de fa més d'un any, i al qual des d'aquí també vull enviar una salutació i un agraïment per tota la feina que m'he trobat feta, i també per com ell és recordat amb un grandíssim afecte i respecte professional per totes les persones que treballen al departament i que el van poder conèixer.

D'altra banda, doncs, també des d'aquí, una salutació al conseller Maragall, que va refermar, en un moment difícil, i va ajudar a reprendre les tasques del departament. I tots dos, doncs, que..., penso donar continuïtat a la feina que van fer ells –feina meritòria–, i que espero que fins i tot la puguem eixamplar i acabar de polir.

Dir-vos també que vivim un moment d'excepcionalitat, i l'impacte de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola, doncs, encara es percep en el departament del qual soc conseller, com a tants altres departaments, eh? I, per tant, que entenguin també que moltes de les coses que els explicaré, doncs, han vingut profundament marcades per aquells mesos d'extrema excepcionalitat, i, si m'ho permeten, també d'irregularitat en molts sentits.

Més enllà d'això, doncs, refermar la meua voluntat. I per això estem aquí, sobretot per tal d'oferir una mà estesa a tots aquells que vulguin millorar les necessitats i els interessos de les persones que viuen a Catalunya i que nosaltres ens honrem a representar; i que, al capdavant, l'objectiu del Departament d'Exterior, de Relacions Institucionals i Transparència no és altre que aquest, dins de les competències i les funcions que ens ocupen, és a dir, poder representar de la millor manera totes aquelles persones que tenen esperances dipositades en nosaltres i que tenen el dret a ser ben representades i ben governades. Vagi per endavant que considerem que la feina que fem, totes les feines que fem, les fem amb la convicció de que són al servei d'un país, al servei d'unes persones que mereixen que les servim de la millor manera possible.

Dit això, bé, vostès deuen recordar que el conseller Maragall, en la seva compareixença inicial, doncs, va explicar també les previsions a l'entorn del decret d'estructura que s'estava en aquells moments començant. Ara estem ja en la redacció final. En el seu moment, doncs, ja el coneixeran amb tot detall. No hi ha grans variacions, eh? –hi ha un parell de canvis–, però l'estructura que jo els presentaré ara és l'actual, no és la del futur. I, per tant, si m'ho permeten, per començar, jo els explicaré com funciona el departament, quines són les persones que hi treballen amb responsabilitats determinades i com, doncs, això també completa el quadre de tot el que fem. Hi ha la tendència a pensar que en el departament només s'hi fa acció exterior. Evidentment que se n'hi fa, i s'intenta fer molt ben feta, però s'hi fan moltes altres coses, com podrem comprovar tots a continuació.

En primer lloc, doncs, mencionar-los que hi ha una secretaria general. La titular, la secretària general del departament, que és la Mercè Salvat, avui no ha pogut venir. Saben que és costum que el secretari o secretària general acompanyin el conseller. Avui, doncs, ha tingut una indisposició, que no és greu, però que li ha impedit ser avui aquí. Per tant, doncs, m'acompanyen la Natàlia Mas i el Jordi Foz, que també, després, els explicaré les funcions que tenen.

Pel que fa a la secretaria general, doncs, comptem també amb la directora de Serveis, que assegura el bon funcionament del nostre departament com a adminis-

tració, que és la Marta Garsaball, aquí present. De la secretaria, a part de les funcions que exerceix la senyora Garsaball, doncs, també tenim la Direcció General de Relacions Institucionals i amb el Parlament. Vostès coneixen molt bé el seu titular, el senyor Aleix Villatoro, també que ens acompanya aquí i que té unes relacions regulars, i entenc que fluides, amb tots els grups parlamentaris i amb el funcionament, en general, del Parlament de Catalunya. Del director general Aleix Villatoro també en depenen altres funcions, per exemple, tot el que són les comissions bilaterals Estat-Generalitat. La comissió bilateral principal es va reunir ja fa uns mesos i suposo que ara ho deuen haver vist, i això és una qüestió, doncs, d'estricta actualitat; deuen haver vist com avui en la reunió que han tingut el vicepresident del Govern català i la vicepresidenta del Govern espanyol s'ha abordat la possibilitat de que aquestes comissions siguin un instrument més, no l'únic, perquè hi ha altres instruments més polítics, però que aquest sigui un instrument important de cara a la relació entre els dos governs per tal d'avançar i aprofundir en el diàleg que es va encetar el passat 20 de desembre al Palau de Pedralbes. Per tant, confiem en que aquesta eina serà útil, i que, per tant, li donarem molta feina també al senyor Villatoro, a part de la molta que ja fa. Però estem aquí per fer feina.

Per tant, aquesta eina, com els deia, doncs, s'emmarcaria dins d'aquella aposta que, a més, es va formalitzar d'una manera molt clara en una nota conjunta entre el Govern espanyol i el Govern català quan es remarcava que s'apostava per un diàleg efectiu, i els estic citant literalment una part de la nota conjunta: «Un diàleg efectiu que vehiculi una proposta política, que compti amb un ampli suport de la societat catalana», i especificant, més enllà d'això, que: «Els espais de diàleg han de permetre avançar en una resposta democràtica» –resposta democràtica– «a les demandes de la ciutadania de Catalunya en el marc de la seguretat jurídica.» Bé, doncs aquest seria el marc en el qual operarien aquestes comissions bilaterals a més d'altres eines de les quals ens podem dotar perquè progressi aquest diàleg que entenc que tots necessitem.

Hi ha, a part de la secretaria general, un segon gran àmbit, pel que fa al Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, que és la Secretaria d'Acció Exterior i de Relacions amb la Unió Europea. Aquesta secretaria l'encapçala la senyora Natàlia Mas, que ens acompanya –gràcies– i que s'ocupa de la globalitat d'aquesta secretaria. Dins d'aquesta secretaria hi ha diverses direccions generals que també s'ocupen de qüestions sectorials dins d'aquest àmbit. Una seria la Direcció General de Relacions Exteriors, que porta la senyora Mireia Borrell, que també ens acompanya, i que inclou, doncs, també les relacions, de moment, amb la Unió Europea. D'altra banda, doncs... –i amb la Mediterrània. D'altra banda, tenim també el director general d'Afers Multilaterals i Europeus, que és el senyor Isidre Sala; és a dir, tot allò que queda fora de l'àmbit de l'Europa mediterrània i també tot el que són les relacions amb organismes multilaterals, internacionals, com pugui ser la UNESCO, Nacions Unides, etcètera.

Finalment, una tercera direcció general molt important, després, doncs, entrarem en els continguts, que és la de Cooperació al Desenvolupament, i que encapçala el senyor Manel Vila, que també està amb nosaltres. Afegir-los que, per descomptat, sota aquest paraigua de la Secretaria d'Acció Exterior també hi són encabides les delegacions de la Generalitat de Catalunya, és a dir, aquelles oficines que hi ha en diversos punts del món, i que després, doncs, també hi entrarem a comentar amb més detall.

Pel que fa a la darrera, la tercera de les grans àrees de la conselleria, hi ha la Secretaria de Transparència i Govern Obert. És una secretaria que encapçala el senyor Jordi Foz, que també està amb nosaltres aquí, a l'extrema dreta –posicional, no altra cosa–, i que, doncs, s'ocupa de qüestions relacionades amb una altra de les prioritats claríssimes d'aquest Govern pel que fa al bon govern i al funcionament democràtic de la nostra Administració. Compta, aquesta secretaria, amb dues direccions generals: una primera Direcció General de Transparència i Dades Obertes, que porta la senyora Núria Espuny, que també ens acompanya i que li agraïm que hi sigui, en

la qual, doncs, per exemple, es gestiona el portal obert i altres eines que segur que vostès coneixen bé i que han utilitzat moltes vegades perquè són una eina bàsica per conèixer el funcionament del conjunt –del conjunt– del Govern de Catalunya.

I, finalment, també, la segona direcció general, que depèn d'aquesta secretaria, és la de Participació Ciutadana, que encapçala, en aquest cas, el senyor Ismael Peña, que també ens acompanya, i que té per funció principal, doncs, promoure la participació i un sistema el més democràtic possible i que també inclou tot el que és l'administració i la gestió dels processos electorals que li corresponen a la Generalitat de Catalunya.

Bé, aquest departament que encapçalo, doncs, s'ha marcat tres grans prioritats que podríem resumir amb la tríada de tres paraules que serien: solidaritat, democràcia i món. Pel que fa, doncs, a la solidaritat, jo aquí em voldria estendre, amb el seu permís, una mica més. Penso que és un apartat important. Agraïxo que ens acompanyin, doncs, el president del Consell Català de Cooperació, el senyor Lluís Puigdemont, que està aquí amb nosaltres, i també que hi hagi una representació important de Lafede, o sigui, de la federació d'ONGs de Catalunya, que juguen, en la societat catalana, un paper vital en tot el que és la cooperació al desenvolupament a través d'ONGs, entitats i altres agents sense els quals el nostre país no podria fer tota la feina que fa arreu del món.

Jo voldria citar unes paraules d'un dels grans mentors i dels grans analistes i savis, de fet, del que és la cooperació al desenvolupament, el senyor René Dumont, que, com a sociòleg i també expert en desenvolupament, doncs, va marcar les grans qüestions que encara ens ocupen en el terreny de la cooperació al desenvolupament, quan deia que..., i es preguntava si tenim dret a apostar pel futur de la humanitat. Ell mateix admetia que evidentment que tenim aquest dret, que, és més, és un deure apostar, que nosaltres apostem pel futur de la humanitat, i que, per tant, si els sistemes econòmics i polítics –i estic citant encara el senyor Dumont– dominants no es canvien amb una sèrie de reformes radicals no violentes, només es pot preveure un escenari desolador. És a dir, hem de contribuir, encara que sigui amb el nostre granet de sorra, encara que sigui amb la nostra modesta acció, a intentar fer un món més just, un món més equilibrat i un món on les grans desigualtats es puguin anar reduint.

El Govern de Catalunya està plenament compromès amb aquests objectius. I, per tant, aquella fita que en el seu moment va marcar Nacions Unides com a indicador d'aportacions que calia fer per tal de reparar aquesta esclatxa o aquesta obertura entre el nord i el sud del planeta, que és aquell cèlebre 0,7 per cent d'aportació a partir dels recursos propis, doncs, la Generalitat de Catalunya també està compromesa a assolir-la tan aviat com sigui possible. I, de fet, nosaltres el que volem és assolir-ho abans de l'any 2030. Saben que la fita del 2030 també és una fita que, internacionalment, a través de Nacions Unides, s'ha estipulat, amb una agenda per tal de fer un món millor en diversos àmbits, amb diversos objectius de desenvolupament sostenible. Un d'ells, un dels prioritaris, sens dubte, passa per aquesta cooperació al desenvolupament: que aquells països més desenvolupats puguin cooperar o puguin relacionar-se i puguin compartir els objectius mundials amb aquells països, aquelles societats que tenen més precarietat de recursos i que, per tant, es puguin anar superant, doncs, aquestes diferències mundials.

Nosaltres hi apostem, seguint la formulació del nostre estudiós de capçalera, del senyor Dumont –nosaltres hi apostem–; apostem per un món millor, per un món més just i un món on es reparin les grans desigualtats a nivell internacional. Per tant, tenim una visió molt clara del que ha de ser el nostre país, del que ja és la nostra societat i del que, per tant, en justa correspondència, el Govern de Catalunya també ha d'assumir, en la perspectiva d'una Catalunya compromesa, responsable, que aspira a un món més lliure, més just, més igualitari... Hi estem d'acord, no? Jo estic segur que no hi ha escepticisme respecte a aquests punts i que serà fàcil. Estic convençut que serà fàcil arribar a acords i consensos, perquè crec que tots en aquesta sala compartim aquests objectius, i, per tant, doncs, aquí..., aquest món que volem sostenible, equitatiu, en pau, on els drets humans, tant individuals com col·lectius siguin respectats, protegits i garantits.

No hi ha dubte –i crec que els representants de la societat civil i el món de les ONGs que ens acompanyen ho poden corroborar amb la seva acció diària, amb el seu esforç de cada dia, de cada any–, no hi ha cap dubte de que som un país generós; un país generós que sap compartir i que sap el valor de la solidaritat internacional. Per tant, aquest Govern ha de ser un govern que, en aquest punt, com en tants altres, representi els valors que demostra la societat catalana.

Aquí, doncs, dir-vos també que estem fent els màxims esforços. Partim de situacions complicades. Partim d'un moment en què les retallades van afectar especialment tot el que és el capítol de cooperació, durant uns anys. Cert. Partim, també, doncs, d'uns mesos i d'un any, pràcticament, molt complicat, en el qual l'impacte de l'aplicació del 155 i també la suspensió del Govern de Catalunya, del Parlament de Catalunya, ens ha impedit fer tota la feina que hauríem volgut fer. Però bé, tot i així, el compromís hi és, i ja han pogut veure vostès algunes demostracions.

La setmana passada, per exemple, doncs, el Govern de Catalunya va oferir els ports catalans per tal de que dos vaixells que anaven a la deriva en plena Mediterrània, dependents de l'ONG Sea-Watch, amb quaranta-nou migrants a bord que feia més de dues setmanes que estaven en alta mar, poguessin amarrar, donat que cap altre port de la Mediterrània nord estava disposat a acollir-los. Vam oferir els ports catalans. Justament després, hi va haver un acord, i altres ports europeus els van acollir, però aquesta voluntat de col·laborar a fer un món més just, i, per tant, d'ajudar a reparar desigualtats, molt patents, com la que estaven vivint en aquest cas concret els passatgers, les víctimes que estaven en aquests dos vaixells..., doncs, nosaltres hi estem compromesos i volem demostrar dia a dia, amb decisions com aquesta, també, el nostre compromís.

Dir-vos també que, en relació amb la feina de la Direcció General de Cooperació, l'Institut Català Internacional de la Pau, doncs, està encetant una nova fase, una nova fase d'augment de presència internacional i també de participació en processos de diàleg i de reconciliació a molts països del món –Colòmbia, Mèxic, Nicaragua, etcètera–, amb la mirada molt atenta per tal d'assumir reptes semblants a altres països.

Hi ha moviments –i no se'ns pot escapar, no ho podem ignorar ni obviar–, hi ha formacions, hi ha línies ideològiques que volen acabar amb la cooperació al desenvolupament, i que les estem vivint ara mateix a Europa i al conjunt del món desenvolupat. Són moviments que –ho hem de dir clarament–, doncs, es basen en la insolidaritat, i que parteixen també de l'exclusió i de la discriminació. Nosaltres no ho compartim de cap manera. És més, farem tota la feina que sigui possible, de forma pacífica, cívica i democràtica, perquè no prosperin aquestes idees. Nosaltres creiem en tot el contrari, com els he comentat abans.

I, per tant, aquí també hi ha una feina política a fer, i hi ha una feina molt important a fer en el terreny de les idees, que és compartir-les amb la població, sensibilitzar per tal de que tothom entengui que, si volem canviar el món i volem que aquest món sigui més pacífic, sigui més just i equitatiu, doncs, aquí també –aquí també– hem de treballar. Hem de treballar perquè hi hagi un consens i hi hagi un convenciment general de que la cooperació és necessària i de que la feina per tal de sensibilitzar a tothom d'això, de que aquesta cooperació és necessària, no la podem esquivar.

Nosaltres seguirem apostant per la coordinació entre tots els actors de la cooperació catalana, públics o privats, perquè també puguem exercir una cooperació de marca pròpia i que s'entengui clarament que som un país just, un país generós, un país que vol cooperar.

També, clar, en el context de les relacions euromediterrànies, és especialment rellevant que entre les dues ribes també s'estrenyin tots els lligams, i la cooperació, sens dubte, és un dels instruments principals per tal de que s'entengui que les diferències que estem vivint a nivell mundial, doncs, també existeixen a banda i banda de la Mediterrània, i possiblement és el nostre camp d'acció més proper, i, per tant, d'alguna manera, prioritari. Pel que fa al a cooperació, doncs, allò que tenim més a prop és

aquell terreny en el qual podem treballar millor, i, per tant, en el qual, sens dubte, estem destinats a treballar més.

També, com ja els comentava abans, dir-los que volem enllaçar tota aquesta feina amb totes les directrius, prioritats que s'estan fixant a nivell internacional, i aquí hi té un pes i una importància especial tot el que és la visió o l'Agenda 2030, de cara a l'any 2030, que Nacions Unides, ja des de fa un temps, està posant damunt la taula, s'està acceptant de forma gairebé universal, i nosaltres, doncs, també hi volem contribuir; volem contribuir al desenvolupament global, i, per tant, els objectius de desenvolupament sostenible, els disset ODS que formen part d'aquesta agenda, nosaltres els volem defensar d'una forma especial.

Tot aquest procés s'ha de concretar en un pla director, un pla director que, com saben, doncs, portarem al Parlament de Catalunya en el seu moment, d'aquí a poc. El tindran al davant, el podran considerar, ens hi podran fer aportacions. De fet, desitgem que ens facin tantes aportacions com sigui possible per tal de millorar els continguts d'aquest pla director, que es basa, en bona part, en directrius que no són exclusivament nostres, sinó que són compartides universalment a través de l'Agenda 2030 i que nosaltres volem traduir a la realitat catalana, a les possibilitats catalanes i a tots els recursos i tots els mitjans de què disposa el Govern de Catalunya. Per tant, aquesta és la feina que estem fent a través del pla director, que ha comptat amb un procés de participació important, més important del que s'havia fet en altres ocasions. I, bé, soc molt conscient del que vostès em diran, que és que el Pla director 2014-2018, doncs, sembla que no podrà assolir tots els objectius marcats. Tindran raó. Jo també em remeto al que els he comentat abans: hem passat uns anys complicats, i, sobretot, doncs, l'últim any ens ha impedit o no ha ajudat per tal de que assolíssim tots aquells objectius marcats.

Jo ara, si els sembla, els voldria comentar també, doncs, algunes xifres, perquè tot el que els he detallat fins ara també té una traducció, té una traducció pressupostària que per nosaltres és molt important. (*L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts.*) Suposo que veuen en pantalla el mateix que estic veient jo aquí davant, que és una gràfica que ens explica el que són els recursos destinats a la cooperació per part del Govern de Catalunya. Veuen que hi ha uns anys especialment difícils, anys de gran austeritat en què hi va haver unes retallades, i també veuen com, en els últims anys, malgrat tots els problemes que ja els he citat, doncs, hi ha una recuperació gradual de la quantitat que es dedica a cooperació al desenvolupament.

Pel que fa a l'exercici 2017, que és l'últim que tenim liquidat, doncs, vostès poden comprovar com aquí hi va haver una despesa de poc més de 30 milions. L'any 2018, doncs, es tancarà amb una despesa una mica superior, de 32.150.905 euros. I després, doncs, bé, saben perfectament que les possibilitats que tenim d'operar amb més o menys recursos estan estretament, directament vinculades a l'aprovació o no d'uns nous pressupostos. I aquí els hem volgut, doncs, transmetre de forma molt clara aquestes possibilitats. Si nosaltres ens quedem amb uns pressupostos prorrogats, farem esforços per tal d'augmentar la xifra dedicada a cooperació. Com? Doncs dedicant-hi recursos que puguem dedicar a cooperació sense augmentar la despesa global, degut a més austeritat i més eficàcia en altres àmbits del nostre departament. O sigui, el nostre compromís és augmentar sí o sí el pressupost dedicat a cooperació al desenvolupament. Si, a més a més, podem comptar amb una eina important com és la dels pressupostos, evidentment acabarà depenent de la quantitat de les negociacions que es puguin arribar a fer i a dur a terme, però, sens dubte, el marge d'inversió i de nova despesa és molt més gran, i aquí el compromís seria poder assolir la xifra de, com a mínim, 42.800.000 euros.

En el Pla director 2014-2018, la xifra que ens comprometíem a assolir al final d'aquest pla era de 47 milions d'euros. Si disposéssim de pressupostos aquest any, això, doncs, bé, ja els dic jo que difícilment ho assoliríem fins a l'últim cèntim, però ens hi aproximariem de forma molt clara. Sense pressupostos, això seria pràctica-

ment impossible, és a dir, ens quedaríem amb una xifra, doncs, més semblant a la de l'exercici anterior, perquè, al capdavant, una pròrroga, vulguin o no, implica això, implica aquestes limitacions.

Per tant, aquí el compromís clar és que, si ens posem d'acord, i si ens posem d'acord amb uns nous pressupostos, és factible que augmentem de forma significativa, que acabem molt a prop del que eren els objectius del pla director que ara s'acaba i que, per tant, també el camí cap a l'assoliment del 0,7 per cent del pressupost d'ingressos propis a la Generalitat de Catalunya sigui molt més factible, i això passa també per una bona entesa pressupostària.

Catalunya ja ha demostrat el seu compromís amb la pau i la democràcia, els drets humans, la seguretat i les llibertats civils, i en més de cent punts del món hi ha algun cooperant català. És a dir, la realitat catalana és aquesta, un país que té una alta presència d'ONGs i és el país que diu «No a la guerra», que diu «Volem acollir», «*Welcome, refugees*», «Districte 11» a Sarajevo, i tantes i tantes accions que la societat catalana està duent a terme. El Govern de Catalunya vol correspondre en aquesta realitat social i tenim la ferma determinació de fer-ho, i volem cooperar més i millor.

I ara els citaré, doncs, un comentari d'una persona –que potser els semblarà estrany, venint de la boca d'algú que clarament es manifesta com a persona d'esquerres, un servidor de vostès, però que serveix per veure com pot haver-hi consens general fins i tot amb aquelles persones que es declaren més conservadores i més partidàries del neoliberalisme més auster–..., una persona com Margaret Thatcher, eh?, que ja fa uns anys, en plenes retallades al Regne Unit, va dir una cosa com: «Ningú es recordaria del bon samarità si sols hagués tingut bones intencions; també tenia diners.» És a dir, calen recursos per tal de cooperar, i aquests recursos els hem d'obtenir a partir de les eines que democràticament, doncs, són possibles i que emanen d'aquesta cambra, d'aquest Parlament.

La pregunta és clara: com podem contribuir a cooperar més i millor? Què faríem aquells partits, sobretot, que estem fermament decidits a augmentar el nivell de cooperació al desenvolupament? Doncs, bé, si aprovem els pressupostos, podrem ser més solidaris; si no, no ho podrem ser tant, tot i que, en el pitjor dels casos, hi insisteixo, ens comprometem a augmentar tot el que sigui possible, també en el cas de pròrroga pressupostària.

Tots volem cooperar, això entenc que ho compartim i no es qüestiona. Tots volem cooperar: tots volem cooperar més, tots volem un món més just, tots volem una Catalunya solidària amb el món, que ajudi a reparar desigualtats. Jo em comprometo a fer tots els esforços per assolir un camí que ens porti tan aviat com sigui possible al 0,7 per cent; jo m'hi comprometo. Però hem de ser conscients que necessitem uns pressupostos, i que els pressupostos ens poden ajudar a activar aquesta determinació i a arribar-hi abans. Jo demano que ho tinguin present –demano que ho tinguin present–, perquè aquesta també és la manera d'ajudar, des de la nostra posició en el món, a fer un món més just, més solidari i en el qual es redueixin totes les desigualtats.

Finalment, pel que fa a la cooperació, dir-los que, bé, com ja els he comentat, la determinació és claríssima, i que compto –com ja vam fer fa uns dies, en una reunió que vaig tenir amb els grups parlamentaris– amb poder continuar dialogant, entenent-nos, i arribar a un consens que jo crec que és possible i que és absolutament necessari.

M'agradaria passar ara al segon dels eixos que els he citat com a eixos prioritaris, que seria el de democràcia. El president Roosevelt, dels Estats Units, va dir que una gran democràcia ha de progressar i s'ha d'aprofundir, o aviat deixarà de ser gran o de ser democràcia. I nosaltres, com que estem convençuts –estem convençudíssims– de que davant dels dèficits democràtics la solució no és menys democràcia; de que davant dels problemes que puguem tenir a la nostra societat la solució no és menys democràcia, sinó que és més democràcia, també estem fermament compromesos en millorar el sistema democràtic a Catalunya i també, doncs,

per descomptat, en millorar tot el que són els sistemes de transparència i de participació a tots els nivells.

En aquest marc, en el de buscar més democràcia com a solució desitjada i inescapable a la majoria dels nostres problemes, explicar-los algunes de les coses que estem fent.

D'una banda, doncs, impulsar un pla de govern obert en conjunció amb altres administracions del país, eh? –municipals, les que siguin– i també amb la societat civil. Entenem que, si això ho fem bé, podrem acabar també contribuint amb tots aquells que a nivell mundial ho estan fent i amb referents internacionals com ho són altres en transparència per formar part, per exemple, de l'Open Government Partnership, que, com saben vostès, atorga reconeixement a aquelles administracions especialment destacades en transparència. El compromís és seguir fomentant una generalitat, un govern de Catalunya i unes institucions catalanes cada cop més transparents.

La Llei de transparència indica que com a mínim cal publicar totes aquelles dades que siguin sol·licitades, que demanin els grups parlamentaris, que demani la ciutadania, perquè hi teniu tot el dret, com a formacions que representen els ciutadans, i perquè també els ciutadans, tots i cada un d'ells, doncs, individualment o col·lectivament, organitzadament, tenen tot el dret a demanar transparència, a conèixer quina és l'acció del seu govern i a conèixer tots els detalls sobre aquestes accions.

La línia que estem obrint ara mateix és una línia que pretén anar més enllà, eh? La línia de govern obert és una línia que el que està compromesa a fer és donar sempre la informació per defecte, és a dir, no esperar que la demanin, no donar només aquella informació que és sol·licitada, sinó que la informació estigui disponible, sigui accessible, sigui comprensible i sigui clara, eh? Aquesta és la línia amb la qual estem compromesos. Hi va haver un acord de govern de dades obertes fa un parell de setmanes, i és aquest acord el que emmarca també el que ha de ser la nostra actuació futura, és a dir, que el ciutadà pugui disposar de totes les dades excepte aquelles que per llei, eh?, o per restriccions obligades, doncs, hagin de passar per altres canals, no?, però que totes aquelles que, per defecte, no tinguin restriccions estipulades..., que totes aquestes estiguin disponibles.

A través del portal de Dades Obertes i el portal Transparència saben vostès que ens estem aproximant a aquesta fórmula. I esperem que qualsevol comentari que tinguin al respecte, qualsevol millora o suggeriment que tinguin, doncs, ens el facin arribar, perquè tot això també ens ajuda a progressar en aquesta via.

D'altra banda, també corroborar el nostre compromís amb la participació ciutadana, no només en aquelles cites establertes, les cites electorals, que, segons les funcions estipulades que tenim, doncs, també depenen del Govern de Catalunya, sinó també en totes aquelles altres vies de participació que en una societat moderna que està plenament activa en el que són les xarxes socials i les noves tecnologies, doncs, també estem obligats a desenvolupar i a oferir.

Pel que fa a la participació ciutadana, som conscients que, com a govern, hem de prendre decisions; som responsables, és la nostra responsabilitat –per això entenem que hem estat escollits–, però, a més a més, també estem obligats a que aquestes decisions puguin venir acompanyades..., i que, per tant, totes les decisions que prenem, que són responsabilitat d'un govern i que un govern responsable sens dubte ha de dur a terme, perquè ens toca, eh?, doncs, també, en la mesura del possible, sempre les puguem acompanyar de processos de participació que, en tots els moments, ajudin a perfeccionar aquestes decisions.

Hem d'especificar que actualment estem desenvolupant diverses línies de participació pel que fa a àmbits tan diferents com les escoles de Catalunya o les universitats o les ONG. El mateix pla director que els he citat abans que estem preparant i que els portarem aquí al Parlament ha comptat amb un procés de participació que obeeix a aquestes directrius tan clares, tan determinades, per tal de fer qualsevol decisió política fruit d'un procés col·lectiu.

D'altra banda, també remarcar que tenim una estratègia de govern..., que pugui vetllar per la integritat pública i que lluiti contra la corrupció, eh? Hi ha altres organismes que també vetllen per aquesta lluita contra les males pràctiques, però, pel que fa al nostre departament, doncs, tenim claríssim que la transparència, les dades obertes i la participació sovint són les millors eines per tal que hi hagi una detecció precoç de qualsevol indicati..., eh?, i que els mateixos ciutadans també puguin participar en aquest perfeccionament, en aquesta administració que reti comptes, que sigui *accountable* –com es diu en anglès i en termes acadèmics–, i que sempre compti amb la confiança dels ciutadans. Com més transparents siguem, més confiança generarem, i com més confiança generem, eh?, doncs, millor podrem governar, però cal que totes aquelles pràctiques que es puguin millorar..., i, sobretot, que totes aquelles males pràctiques que es puguin produir simplement siguin impossibles: amb un màxim de transparència blindem al màxim un funcionament democràtic i amb bones pràctiques. Aquest és el nostre objectiu, i això és el que nosaltres perseguim.

Bé, el tercer dels eixos... Els comentava: l'eix de solidaritat, l'eix de democràcia, i l'últim seria món, eh?, perquè volem que el nostre país, com tots els països del món, amb tota naturalitat, sigui conegut i reconegut arreu del món, i que pugui actuar en interès dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya a nivell internacional.

Aquí, doncs, crec que seria bo citar una part que també penja de l'estructura de la conselleria que tinc l'honor de dirigir, i que inclou molts organismes o molts òrgans dependents que també hauríem de tenir en compte, des de la nostra participació en diversos consorcis de projecció internacional, com la Casa Àsia, la Casa Amèrica, eh?, el Cidob, eh? –vostès ja ho coneixen–, i també altres amb els quals hi ha una vinculació més estreta amb el departament, com pugui ser l'Institut Europeu de la Mediterrània, com pugui ser l'Institut Català Internacional per la Pau que he citat abans, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, com saben, i després, altres que també tenen una projecció important, com el Centre d'Estudis de Temes Contemporanis –ens acompanya el senyor Almeda aquí, el seu director, i també la Carme Grau, que em sembla que m'he oblidat de citar-la, de l'Agència Catalana de Cooperació– i la GAIP, que també és una institució independent, com saben vostès, però que compta amb el suport del nostre departament, i el Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible –que encapçala el senyor Arnau Queralt, que també ens acompanya avui, en exercici de les seves funcions.

Pel que fa al món, doncs, ja els he citat quina és la nostra línia, la nostra intenció de fons. I, dins d'això, dir-los que Europa sens dubte ocupa les nostres prioritats. Som europeus, estem dins la Unió Europea; i hi volem continuar sent i hi volem restar, per descomptat. I també volem aprofitar al màxim totes aquelles eines, tots aquells recursos que ens ofereix la Unió Europea i que estan a la nostra disposició; tenim tot el dret del món i fins i tot l'obligació d'aprofitar-ho al màxim. A part d'això, informar la ciutadania de les possibilitats que ens ofereix Europa i les institucions europees en general i, concretament, la Unió Europea.

Dir-los que també som mediterranis; som europeus i també som mediterranis, i, per tant, aquesta és una altra àrea prioritària que no pensem abandonar. Aquí, doncs, així com a Europa, amb el Pla Europa, en el seu moment, ja els vam plantejar quines serien les directrius principals, doncs, pel que fa a la conca de la mediterrània els instruments seran l'estratègia mediterrània i també la relació i la presència en organismes com la Unió per la Mediterrània, un organisme internacional que té seu a Barcelona, com saben molt bé, i també l'Institut de la Mediterrània, que ja he citat abans.

Més enllà d'això, també hi ha una voluntat clara de desenvolupar estratègies per ampliar la relació amb Àfrica, Àsia i Amèrica, que són continents que, des del departament d'exterior, doncs, fins ara potser han comptat amb menys atenció i amb menys recursos, però la intenció és anar-ho ampliant per tal d'arribar als cinc continents amb una acció exterior global i transversal. Ens interessa tot el món, i creiem

que a tot el món li pot interessar la societat catalana i el que fem a l'Administració catalana, i, per tant, és lògic que aspirem a tot això.

Pel que fa a les delegacions, eh?, vostès segurament ja en coneixen, doncs, el desplegament, que, bàsicament, fins ara ha radicat en el que serien reobertures i restitucions de delegats –tots aquells que ho han volgut, diguéssim– en les diferents delegacions que tenim.

Ara mateix tenim delegacions a Brusselles, que representa el Govern de Catalunya davant de la Unió Europea, i també al Benelux; en tenim també a Alemanya, a Berlín; al Regne Unit; a Itàlia; als Estats Units; França; Suïssa; Països Nòrdics i Bàltics. Totes aquestes estan ja amb delegat restituit o nomenat, i a totes elles, doncs, o bé hi ha una oficina habilitada o bé s'està en procés d'habilitar-hi oficina. N'hi ha tres en fase de concurs, que ja van ser aprovades en el seu moment, que serien les delegacions de Països Bàltics, Europa Central i Portugal, i, bé, ja els anirem informant també degudament de com van avançant aquestes. De totes les que els he citat, només una –només una– no existia abans de l'aplicació de l'article 155, que és la de Països Bàltics; la resta, totes elles estaven plenament operatives.

Bé, també que de cara al futur, doncs, com els dic, hi ha la voluntat de tenir una presència més gran, sempre dins de la línia d'austeritat, de contenció i de mesura..., però també estar present als cinc continents. Insisteixo en la línia de rigor, d'austeritat i de mesura. Per dir-los-en alguna xifra, per tal que puguin tenir referències i puguin comparar, per cada euro que la Generalitat de Catalunya dedica al servei exterior, per exemple, el Ministeri d'Exteriors espanyol n'hi dedica cent, eh? De fet, dediquem menys d'un 1 per cent en acció exterior del que hi dedica el MAIC. Nosaltres preveiem que en el pressupost, si finalment aconseguim arribar a un acord i aprovar els pressupostos, doncs, en el proper exercici hi acabem invertint 100 milions i mig d'euros, però això continuarà sent menys de l'1 per cent de la despesa prevista pel que fa als pressupostos generals de l'Estat en la funció d'exteriors, del Ministeri d'Exteriors.

Aquí els instruments obeeixen al Pla estratègic d'acció exterior 2019-2022, i després també, doncs, a les relacions que tinguem en les diferents oficines, delegacions de la Generalitat, amb el cos consular, les oficines d'Acció, les oficines de l'Institut Ramon Llull, és a dir, totes aquelles oficines que ens connecten amb el món en general.

A part d'això, suport i relació estreta amb les comunitats catalanes a l'exterior. Això també forma part de les nostres obligacions: tots aquests ciutadans, ciutadanes, que viuen fora de Catalunya, mantenir-hi el contacte. I també la reactivació del Diplocat, que vostès ja coneixen, que és una eina de país, una eina plural que integra organismes esportius, sindicals, universitaris, de diverses administracions –ajuntaments, etcètera–, i que en el seu moment van reclamar de forma unànime que es restituís també el Diplocat, fa uns mesos, i així ho hem anat fent –així ho hem anat fent.

Hi tenim nomenada una secretària general. És un organisme que s'ocupa no del que seria una diplomàcia d'estat o de l'Administració, sinó d'altres accions exteriors. Per exemple, coses concretes que fa el Diplocat: beques perquè catalans o catalanes puguin estudiar a fora, jornades d'internacionalització esportiva –amb l'ajuda del FC Barcelona, en aquest cas–, o, per exemple, es convoquen premis amb la Pimec, la patronal Pimec, per a la projecció exterior de les empreses catalanes. Quan es qüestiona el Diplocat, també es qüestiona tota aquesta actuació exterior de la societat catalana en general.

Per tant, doncs, acabar de completar aquesta exposició –espero que no els hagi resultat massa llarga– dient que també estem compromesos amb el desenvolupament sostenible tal com marquen les Nacions Unides a través del CADS, que és el nostre instrument principal per tal d'aterrar aquells disset ODS –objectius per al desenvolupament sostenible– amb els quals estem compromesos.

Concloent: en primer lloc, ja els ho he dit, volem un país que aprofundeixi en transparència, democràcia, sostenibilitat, participació. És la nostra obligació. Creiem que això els ho devem, a les persones que viuen a Catalunya.

En segon lloc, volem també que Catalunya sigui coneguda i reconeguda arreu del món. No estem dient res..., no estem fent res que no es faci a qualsevol altre lloc: a qualsevol altre país o a qualsevol altra ciutat, a qualsevol altre lloc del món –comunitats autònomes també– s'està fent. Per tant, nosaltres hem de poder explicar-nos amb naturalitat, eh?, i donar a conèixer aquesta Catalunya oberta, cosmopolita, i als antípodes de les opcions d'exclusió, xenòfobes, d'extrema dreta i de tancament que ens comencen a envoltar cada cop de manera més preocupant.

En tercer lloc, som en un moment excepcional, un moment en el qual tenim presos polítics, tenim exiliats polítics, tenim centenars d'imputats, tenim els efectes del 155, vam veure el que vam veure el dia 1 d'octubre. I, per tant, tots aquests fets, que formen part de la situació política, són fets importants, pesen en la situació actual a Catalunya, i, per tant, no els ignorarem, eh? I, per tant, és obvi que des del Govern de Catalunya també hi ha l'obligació d'explicar l'actualitat política arreu del món, i de que quan ens preguntin nosaltres puguem dir la veritat. No es tracta de fer cap mena de publicitat de res; es tracta simplement d'explicar allò que està passant i allò que és real sense ocultar aquesta realitat tan complicada i tan difícil que estem vivint a casa nostra.

Després, també, deixin-me –en quart lloc, concloent ja– que els expliqui, doncs, que hem de revalorar la tasca del departament. Tenim molt poca gent, som el departament més petit pel que fa a recursos humans i pel que fa a recursos materials –de llarg, el més petit de tots. Ara bé, la gent que tenim compensa en qualitat i en talent aquestes mancances. És gent que en els moments més durs ha fet una feina que jo qualificaria de valenta i de determinada, i que han doblegat amb feina, amb voluntat i amb determinació tots aquells obstacles que hem anat vivint al llarg dels últims mesos o de l'últim any i escaig. Per tant, per a ells, també, una mostra d'agraïment des d'aquí. I també m'agradaria que aquest respecte cap a la gent que està treballant i que està treballant tan bé i amb tanta determinació fos compartit per tots els que estem aquí presents.

I dir-los que, com els deia abans, tots volem cooperar, tots volem que Catalunya al món hi faci un paper destacat a l'hora de contribuir a reduir les desigualtats, a l'hora de contribuir a fer un món millor, més just, més lliure, més equilibrat. En aquest objectiu, hi insisteixo, jo em comprometo a fer tota la feina que calgui i a aportar les millors apostes, les més ambicioses, per ser cada cop més generosos, més solidaris. Però m'agradaria també compartir aquestes intencions amb vostès, amb tots els grups polítics d'aquesta cambra, i que puguem, entre tots, fer uns pressupostos i una acció de govern que, efectivament, redundi en un món millor dins de la nostra modesta mesura, però necessària mesura.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor conseller. Ara donaríem pas al torn d'intervenció dels grups parlamentaris. Com que no ha esgotat el temps màxim, que seria una hora –i han estat cinquanta minuts–, els pregaria als grups que no passessin dels vuit minuts; a tot estirar, vuit, vuit i mig. Començaríem pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula la senyora Susana Beltrán.

Susana Beltrán García

Gràcies, presidenta. Gracias, *conseller*, y a todo su equipo. Usted al principio desglosaba los tres grandes ejes: solidaridad, democracia y mundo, y eso está muy bien. Lo que pasa, que sorprende, en el caso de la solidaridad, porque ustedes ven la solidaridad hacia fuera, pero, en cambio, cuando es con el resto de España ustedes hablan de expolio, cuando en realidad lo que es es una redistribución de los recursos económicos y sociales con el resto de comunidades autónomas. Sorprende. Como sorprenden también algunos altos cargos que cobran más de ochenta mil euros y que no sabemos –y eso también lo enlace con la transparencia– ni sus agendas ni lo que están haciendo.

Cuando usted presentaba el plan de trabajo..., lo importante no es solo el plan de trabajo y sus ejes, sino también cómo se trabaja y cómo se gestionan las responsabilidades que usted tiene. Usted es el coordinador de la acción exterior de la Generalitat de Catalunya, y en ese sentido nosotros creemos que usted empezó mal, porque usted en su primera entrevista, ¿no?, ya decía que lo primero que iba a hacer, pues, era reabrir esas delegaciones en las que todavía hay muchísima opacidad y falta de explicaciones a la ciudadanía, cuando teníamos aquí, en las puertas, a colectivos sanitarios quejándose de toda una serie de precariedades, que, por otra parte, no han sido resueltas todavía. Usted ha empezado mal.

Y también dejó muy claras cuáles eran sus prioridades, como también lo ha hecho ahora. Usted se declara deudor y heredero de los *consellers* Romeva y Maragall. Su prioridad es trabajar para el *procés* y todo el despilfarro de dinero que va en ese sentido. Me tengo que referir a ello porque, además, como le digo, usted es el responsable de la acción exterior. ¿Qué ha ido a hacer el presidente Torra a Estados Unidos? ¿Qué ha ido a hacer? ¿Cuánto nos va a costar ese viaje y toda la comitiva que le acompañaba? ¿Para qué tenemos una delegación en Estados Unidos y las oficinas de Acció? ¿Por qué tienen que ir todos esos asesores, altos cargos...? ¿A hacer qué? ¿A conseguir que el señor Torra dé una clase en un máster en Estados Unidos? ¿Para eso sirve el dinero de la acción exterior?

¿Cómo justifica usted, *conseller*...? En presidencia hay un coordinador de políticas internacionales; las políticas internacionales, entre otras cosas, no son competencia de la Generalitat, pero es igual, hay un coordinador de políticas internacionales. ¿Cómo justifica usted esta figura con la suya? ¿No es usted el coordinador de la acción exterior? ¿Por qué es necesario que haya dos cargos al respecto y por qué este coordinador de políticas internacionales, pues, viajó a los Estados Unidos?

Hay muchos cargos también, en su departamento, que son cargos *prémium*, que son con sueldos de más de ochenta mil euros, que, como le decía, no sabemos lo que están haciendo; estamos pidiendo su agenda y sus gastos. Y además nos gustaría, una vez tengamos esa información, que vinieran al Parlamento a comparecer. ¿Usted, *conseller*, va a permitir que esos altos cargos vengan al Parlament y se sometan al control de este Parlament, se sometan a las cuestiones de los representantes de los ciudadanos de Cataluña? Me gustaría conocer su opinión al respecto.

Usted hablaba también de solidaridad. ¿Realmente los asesores que cobran más de ochenta mil euros para que el señor Torra dé una clase en un máster...? ¿Ese dinero no se podría invertir en cosas muchísimo más útiles? Por ejemplo, hay muchos investigadores en Cataluña que hacen muy buena investigación, que, además, pasan procesos competitivos, y que estarían deseando que se utilizara el dinero para proyectar, para promocionar sus investigaciones en temas de salud, en temas sociales, en temas políticos, también. ¿Por qué no se destina ese dinero, ese dinero que va a cargos públicos y que no sabemos muy bien para qué sirve, a proyectar la investigación de investigadores muy notables que hay en Cataluña? Solo por poner un ejemplo. Cuando usted decía: «Hagan aportaciones»..., se las estoy haciendo, como podría también poner otros ejemplos.

¿Qué hacía en ese viaje a Estados Unidos el señor Alay, que es el responsable de la oficina de un expresidente fugado de la justicia que cobra más de cien mil euros y que su obligación, según el decreto que ustedes mismos aprueban, es gestionar la agenda del señor Puigdemont? ¿Qué hacía este cargo *prémium*, de cien mil euros, en Estados Unidos? Me gustaría que usted, como coordinador de esa acción exterior, también pudiera contestar a esa pregunta.

Y es que desde Ciudadanos, partido principal de la oposición y que ganó las elecciones con más de un millón de votos, todavía estamos anonadados por las prioridades que tiene este Gobierno, y que son deudoras o que son herederas de lo que ya hicieron y que acabó absolutamente en un desastre en la legislatura anterior. Su objetivo primordial es atacar a España y a las instituciones españolas. Es por aquí, por donde se va el dinero. No se va por cooperación; se va por aquí, atacando a España,

a sus instituciones. Algunos de sus altos cargos, de estos cargos de más de ochenta mil euros, además, se dedican a atacar a la oposición utilizando recursos y utilizando todas las plataformas –por el hecho de estar en cargos institucionales– para atacar a la oposición, para atacar a los representantes de los ciudadanos de Cataluña.

¿Usted cree que el dinero, los recursos en acción exterior, tiene que servir para atacar a los ciudadanos que no piensan como ustedes? ¿Para atacar a la mayoría de ciudadanos que no solo no piensan como ustedes, sino que yo creo que muchísimos ciudadanos en estos momentos no están de acuerdo tampoco con los que les votaron a ustedes, con este despilfarro y este bochorno de declaraciones que está haciendo el señor Torra allí donde va?

Usted decía: «Yo quiero mano abierta también con la oposición. Tenemos que dialogar. Tenemos que representar bien...» Lo decía al principio de todo: «Hem de representar bé els ciutadans.» Pues ¿usted cree que las cosas que está diciendo Torra..., es representar bien a todos los ciudadanos de Cataluña? *Conseller*, ya se lo digo, en nombre de mi partido, principal fuerza de la oposición: no, no está representando a todos los ciudadanos de Cataluña. Y, además, está abochornando e indignando a muchos ciudadanos de Cataluña. ¿Usted, qué tiene que decir al respecto?

¿Usted va a hacer lo mismo que hizo el *conseller* Romeva y que hizo después el *conseller* Maragall? ¿Usted va a esconder la información relativa a los *lobbys* americanos que se contrataron en legislaturas pasadas para promover la secesión y hablar mal de España? ¿Usted va a esconder los informes, las reuniones..., que además nosotros llevamos más de tres años al respecto pidiendo esa información, pidiendo transparencia, estar aquí con ustedes y poder pasar la rendición de cuentas oportuna? ¿Usted va a seguir escondiendo esos informes, como hicieron sus antecesores? ¿Lo va a seguir haciendo?

Ustedes, en esta legislatura, han contratado *lobbys*, despachos de abogados, *influencers*, para que sigan hablando mal de España, ataquen las instituciones y se gaste, de una manera oscura y totalmente opaca, el dinero que tendría que ir para la solidaridad, para la democracia, para proyectar esa visión conjunta de lo que es la pluralidad de la sociedad catalana. ¿Lo va a seguir haciendo? ¿Lo está haciendo ahora? ¿Sí o no?

¿Nos va a dar la información que solicitamos? ¿Sí o no? Estamos en amparo. ¿Para qué tiene un coordinador de políticas institucionales relaciones con el Parlamento? Esta diputada tiene cuatro amparos, y todavía estoy esperando que se pongan en contacto con esta diputada para que den explicaciones de por qué no están dando estas explicaciones...

La presidenta

Senyora Beltrán...

Susana Beltrán García

...de más de 2 millones de euros.

Y seguiré hablando después. Gracias.

La presidenta

Gràcies, senyora Beltrán. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el seu portaveu, el senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta. I gràcies també, conseller, per la seva compareixença, que, tot i preceptiva, doncs, és d'agrair. I també aprofito per saludar a totes les persones que l'acompanyen i que vostè ha anomenat abans.

En primer terme –i l'hi dic amb el màxim respecte institucional, però és una reflexió que crec que, per ser honestos, val la pena compartir, tenint en compte les circumstàncies en les que es produeix el relleu al capdavant del Departament d'Acció Exterior, i, per tant, les circumstàncies en les que es produeix el seu nomenament, que hem de convenir que no tenen a veure necessàriament amb l'orientació política del Govern pel que fa a aquest departament en concret, i tampoc, entenem, amb la

gestió concreta, sinó amb altres circumstàncies, diguem-ne, perfectament legítimes, però que no tenen a veure amb això— és obligat preguntar-li, especialment tenint en compte que, a més, arriba en un moment en què el pla del Govern ja està, diguem-ne, acordat i ja està en marxa, doncs, quines són les principals novetats que introdueix vostè, com a màxim responsable del departament, respecte als programes i polítiques posats en marxa pel seu antecessor.

És a dir... Perquè vostè n'ha fet esment, evidentment. Va venir aquí el conseller Maragall; ens va explicar —tot i que era abans de que estigués acabada la darrera versió del pla de govern— una sèrie de línies d'acció, però com de la seva intervenció no ho he pogut deduir, si hi havia algun accent especial, algun matís que s'hagués introduït amb posterioritat a la seva incorporació al capdavant del departament, l'hi pregunto; per si fos que hi ha alguna qüestió en la que vol posar especial èmfasi, alguna nova línia oberta en l'acció política del departament, en les polítiques públiques que es volen posar en marxa, o si, en canvi, reivindica, com també seria molt legítim de fer, una continuïtat amb les pautes que ja estaven marcades. Aquesta seria una primera qüestió que li demanem.

En segon terme, pel que fa al contingut, diguem-ne, general de la seva intervenció, li hem de dir que, com ens va passar ja també amb el conseller Maragall, en trets generals hi estem força d'acord. Nosaltres discrepem, en tot cas, d'una visió que hem considerat patrimonialista de les institucions i de l'acció política. És a dir, nosaltres discutim com usen els instruments a l'abast del departament, no l'existència d'aquests instruments ni el seu potencial ús en interès del conjunt de la ciutadania de Catalunya.

Nosaltres entenem que en l'acció exterior en concret, més que no pas en altres aspectes del que gestiona i lidera políticament el seu departament..., però en acció exterior en concret, vostès, a la vegada que defensen el que fan, haurien d'entendre que hi hagi una crítica —no només de partits polítics que tenen representació parlamentària, sinó una crítica a nivell social— del tipus d'orientació que estan donant a aquesta acció exterior. És a dir, hi ha molts ciutadans i ciutadanes de Catalunya —entre els quals es compten, jo crec, molts dels que representa el meu grup parlamentari— que no es senten ben representats quan els seus representants polítics diuen determinades coses a l'exterior, o almenys quan no són, diguem-ne, prou diligents a l'hora d'oferir una visió autènticament plural de les diferents opinions i punts de vista que hi ha a Catalunya sobre això.

I ja sé que em diran que el Diplocat i altres espais, diguem-ne, més o menys relacionats amb el seu departament de tant en tant organitzen trobades en les que hi ha diverses visions que es traslladen. Òbviament, és així; nosaltres mateixos hi hem participat, en trobades en aquest mateix Parlament o en altres indrets en què això és així. Però deixi'm dir-li que crec que el conjunt de l'acció exterior del departament, doncs, té un biaix que va més enllà del que nosaltres entenem que és legítim per la posició política del mateix Govern, que impregna, diguem-ne, el conjunt de l'Administració, i aquí entrariem segurament en aquesta qüestió que ha estat discutida llargament sobre la distinció entre govern i Administració, i què ha de fer cadascun, eh?

Però nosaltres entenem que, quan governen forces nacionalistes en aquest país —i en aquest cas vostès, com a Esquerra Republicana, estan en coalició en un govern en què hi ha forces que nosaltres identifiquem netament com a nacionalistes—, hi ha una identificació entre govern, administració, país i a vegades partit que nosaltres no compartim. I per això li demanem que evitin aquesta patrimonialització institucional que suscita moltes de les crítiques de les que vostè n'és perfectament coneixedor i que en ocasions hem tingut ocasió d'exposar-li a vostè i al seu antecessor.

Per tant, nosaltres el que pensem és que tenim una llei d'acció exterior —que, com tot, és perfectible, però és una bona llei d'acció exterior— que nosaltres voldríem veure desplegada, si és possible, amb el màxim consens possible. I per això recuperem una idea que hem traslladat en anteriors ocasions i que li fem en forma de proposta, que és que en els grans temes —vostè n'ha citat alguns, com l'aposta estratègica de

Catalunya per l'espai mediterrani, per la Unió Europea i fins i tot li diria per la, diguem-ne, cooperació transfronterera amb la zona pirinenca, etcètera– intentem que hi hagi un debat previ a determinats moments que puguin ser, diguem-ne, estratègicament transcendents.

Això no és res estrany en el parlamentarisme, a molts parlaments es fa així: el responsable d'acció exterior, abans de tenir determinats grans debats en organismes on es puguin prendre decisions o es pugui influir en polítiques, té prèviament un debat aquí en què es contribueix a fixar una agenda, diguem-ne, més consensuada, més transversal, més de país.

Nosaltres li demanem que enceti això, que podria ben bé convertir-se en una tradició. És a dir, no hi té una obligació reglamentària, però pensem que podria ser una bona pràctica. És a dir, no pretenem condicionar-li l'agenda –vostè, quan viatgi a l'exterior, evidentment es veurà amb qui vulgui–, però sí que entenem..., –amb qui vulgui o amb qui pugui, de vegades, això va com va–..., però entenem que, quan hi hagi grans trobades en què es decideixin coses que siguin transcendents per a l'interès de Catalunya, seria bo que prèviament en tinguéssim un debat aquí. Fins ara no s'ha fet, això –és així–, però crec que seria una bona pràctica introduir-ho.

En segon terme, pel que fa a la qüestió de la cooperació al desenvolupament, nosaltres podem entendre les dificultats amb què s'han trobat especialment el darrer any, però és veritat també que, diguem-ne, l'herència que s'arrossega i el que fa que no es puguin aconseguir determinats objectius que fa molts anys que estan sobre la taula, bé, en part és de pròpia generació. És a dir, en els pressupostos a partir de l'any 2011 es nota el canvi de prioritats polítiques pel que fa a això. I els reconeixem, a aquest Govern i a l'anterior, que hi va haver un intent d'anar recuperant..., un intent –que es veu, eh?, que es pot constatar en els pressupostos– d'anar recuperant una mica de terreny.

Deixi'm dir-li que nosaltres entenem que encara és massa poc, eh? I, per tant, que l'horitzó que ens presenti és que intentarem arribar, si tenim pressupostos, a un nivell, diguem-ne, d'ajuda oficial al desenvolupament que no arribarà a complir el 2019 amb el que estava previst per fer el 2018, doncs, bé, entenent totes les circumstàncies és igualment insatisfactori, vaja, no ens pot satisfer ni a nosaltres ni al conjunt de les organitzacions socials que es dediquen a la cooperació al desenvolupament. I, per tant, li demanem un major esforç i que escolti les propostes; ja entenem que les escoltarà, però que faci un esforç per traslladar al consell de govern les propostes que li arriben del sector social que es dediquen a la cooperació per tal d'incrementar els esforços en aquest terreny.

La presidenta

Senyor Pedret, hauria d'anar acabant.

Ferran Pedret i Santos

Hauria d'acabar, no? Doncs aleshores hauré de deixar altres coses per a la segona intervenció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Pedret. Ara, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la seva portaveu, la senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Moltes gràcies, conseller, i gràcies també a totes les persones que l'acompanyen i que treballen a la conselleria, a una conselleria que efectivament té un ampli rang d'acció. Nosaltres –vostè ja ho sap– una de les prioritats que tindrem en aquesta comissió és precisament la voluntat de recuperar tant la quantitat com la qualitat en el paper internacional que han tingut la cooperació i la solidaritat catalana en el món, i que malauradament, com ja ha dit el company socialista, han patit unes retallades en tots els àmbits des de fa ja més de deu anys –deu anys– que hauríem de revertir, i que hauríem de revertir amb celeritat.

Per això nosaltres ens voldríem centrar..., vostè ha comentat què és el que espera Catalunya del món, però també..., quin és el paper que pot fer Catalunya al món. I nosaltres creiem que el paper que pot fer Catalunya al món és precisament posar-se al costat de la justícia global. Creiem que en el concepte que hem de tenir de solidaritat i de relacions internacionals hem d'anar una mica més enllà del plantejament dels ODS. Els ODS, com ho van ser en el seu moment els objectius del mil·lenni, són un bon intent d'aglutinar i de posar a treballar en una mateixa direcció la comunitat internacional, però, com ho van ser els objectius del mil·lenni en el seu moment, doncs, ens preocupa que els ODS al final no deixin de ser un full de ruta molt de paper, molt de cara a la galeria, que no tinguin els recursos i que no hi hagi la voluntat política al darrere, tant en l'àmbit internacional com en el que pugui acabar passant amb Catalunya. Al final, són objectius molt amplis, són molt ambiciosos, però bàsicament es limiten a plantejar accions puntuals per resoldre problemes puntuals, i no fan un enfocament realment transformador que avanci cap aquesta justícia global que hauria d'evitar que ens haguem de fixar objectius de desenvolupament sostenible per arribar a mínims de vida digna per a la majoria de la població al món.

També hem trobat a faltar que parli més de la coherència de les polítiques. No són només els diners que hi posem per fer solidaritat i cooperació, sinó també allò que fem per evitar que calgui cada vegada més solidaritat i més cooperació. Seguim tenint pendent..., se li ha fet arribar també unes quantes vegades, i justament Amnistia Internacional ens ha fet arribar explícitament que li preguntem com es troba l'estratègia d'empreses i drets humans per Catalunya, en quin moment està; la creació de l'observatori, també, de drets humans i empreses de Catalunya, que també hi havia una resolució que el preveu i no tenim informació sobre en quin estat es troba i quan seria la seva aprovació; com pensa la Generalitat treballar per aquest 99,3 per cent, per aquesta coherència en totes les polítiques, que fa que no vagin en detriment del 0,7 d'AOD que hi hauria de destinar.

Li hem de dir que en els temes de pressupostos... Ja ens havien dit que avui anunciaria una novetat. Entenem que la novetat pugui semblar que és positiva, perquè, a més, diu: «Si tinguéssim nous pressupostos, arribaríem als 42,8 milions.» La pregunta també pot ser al revés: potser no hi hauran nous pressupostos si no són una mica més ambiciosos en la xifra a la qual han d'arribar, perquè és que amb aquesta xifra ens n'anem fins i tot més enllà del 2006. El 2006 eren 52 milions, el que es destinava a AOD, i estem parlant de que amb, una mica de sort, arribarem als 42,8, amb la sort de poder aprovar uns pressupostos i no seguir amb els prorrogats.

Però és que, a més a més, tampoc diu com es repartiran aquests recursos. I ja ho hem dit unes quantes vegades: no és el mateix que aquest increment de recursos vagi a l'Agència Catalana de Cooperació, que és l'ens que preveu la Llei catalana de cooperació per executar i tenir la directriu de les polítiques de cooperació per fomentar aquesta coordinació, aquesta coherència, aquesta complementarietat, que que s'imputi als departaments, al pressupost dels departaments. Que entenem que sí, clar que ha de ser transversal, la cooperació; el que no pot ser és que la transversalitat signifiqui repartir, diluir i no tenir accions concretes que generin impactes concrets en el desenvolupament.

Per tant, la pregunta seria: aquest augment que preveu de pressupostos, que considerem que és absolutament insuficient, perquè no arriba al que havíem dit... Nosaltres plantejarem que el 2019 com a mínim hauríem de passar als 47 milions d'AOD, i que aquest augment hauria d'anar bàsicament –15 milions extres– a l'Agència Catalana de Cooperació. Insistim que s'estaria molt, molt, molt lluny del moment en el qual l'agència va gestionar més recursos, que va ser el 2010, amb 42 milions i mig.

Vam discutir en el seu moment si hi havia hagut algun moment en el qual l'AOD que s'imputava als departaments era més alta que l'AOD que executava l'agència. Ens van dir que no. Nosaltres n'hem pogut comprovar les xifres, i, efectivament, el 2013, el 2014, el 2015 i el 2016 l'AOD que es va imputar als departaments va ser més alta que l'AOD que executava l'Agència Catalana de Cooperació. Creiem que

això s'ha de revertir, i per això li preguntem, aquest augment de recursos, a on estan pensant destinar-lo: si directament a execució de cooperació o bé a partides de pressupostos d'altres departaments.

D'altra banda, sí que voldríem insistir, també, en quina és la política que s'estan plantejant des de la perspectiva de l'atenció integral a la crisi del refugi, o sigui, tota la perspectiva de vies segures. Sabem que la part d'acollida no és una competència de vostè. Vostè ha esmentat l'oferta que es va fer per a aquests vaixells, però també hi ha tota una política d'atenció a l'arribada de refugiats als països d'origen i als països als quals arriben a Europa; quines iniciatives està prenent el seu departament per aconseguir que des de la Unió Europea i des de tots els països s'avanci cap a aquesta defensa de les vies segures.

També va haver-hi una resolució que es va aprovar recentment, una moció al Parlament, a iniciativa precisament del Grup d'Esquerra Republicana, però que venia d'una campanya internacional, de rebuig a la venda d'armes a l'Aràbia Saudita. Voldríem saber quines accions ha emprès des del seu departament per dirigir-se al Govern espanyol, per comentar-li aquest tema.

Nosaltres saludem que es recuperin les comissions bilaterals, saludem que hi hagin aquestes meses de diàleg que avui s'han anunciat, esperem que realment fructifiquin, però ens agradaria que en aquestes meses i en aquestes comissions bilaterals també en parlin, d'això: que també parlin de solidaritat, que també parlin dels efectes de la venda d'armes de l'Estat espanyol i com afecta això els tractats de pau.

També ens agradaria que, en aquest sentit, des del Govern de Catalunya es pugui fer una crida a la resta de l'Estat per fer una aposta clara per la defensa dels drets humans, per la lluita contra la ultradreta i el feixisme, que estan provocant a la resta del món efectes molt clars en desigualtat i en discriminació de col·lectius vulnerables, i que puguem tenir –això sí– una unitat d'acció amb tota la societat civil catalana, de la resta de l'Estat i de la resta de la Unió Europea, que està avançant en aquests temes.

Per anar ja ràpid amb els temes de transparència, s'iniciarà aviat tota la tramitació..., ja ha passat tot el primer tràmit, la llei d'alertadors. Creiem que és un tema en el qual el seu departament hi pot tenir molt a dir, perquè serà bàsicament la llei que permetrà una lluita molt clara contra la corrupció, a partir d'una bústia que garanteixi l'anonimat de les persones denunciants. Per tant, també ens agradaria saber quines són les expectatives i les perspectives que té el seu Govern de cara a facilitar els mecanismes de denúncia de la corrupció i de transparència de l'acció de govern.

Finalment, bàsicament això: demanar-li si ens pot concretar més quin serà l'escenari del pla director, si el Pla director de cooperació mantindrà l'enfocament de drets de gènere i l'enfocament de drets i, sobretot, l'enfocament de gènere en el desenvolupament, com comentaven, i quin escenari pressupostari tindrà aquest pla director quan ens el porti aquí al Parlament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Segovia. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Tinguin en compte que, com és un subgrup, tenen uns quatre minuts aproximadament. Té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta. Bé, conseller, moltes gràcies a vostè i al seu equip, i els nostres millors desitjos per a vostè i també per al conjunt del seu equip en el seu mandat al capdavant d'aquesta conselleria. Bé, en els escassos quatre minuts que tindrè, miraré de parlar de dos temes: primer, cooperació; després, relacions amb l'Estat, i, si de cas, ja deixaré per a la rèplica altres aspectes que volia comentar sobre les relacions internacionals.

Pel que fa a cooperació, no farem altra cosa que fer nostres els plantejaments del sector, que ens sembla que acumula prou experiència, coneixement i trajectòria a casa nostra com per ser una referència que tot govern ha de sentir i aplicar.

En primer lloc, pel que fa a la preocupació del sector sobre el Pla director 2019-2022, sobre el qual, si ens consta bé, encara no tenen sobre la taula un esborrany..., en les dates en les que estem semblaria que això és inquietant i una mica contradictori amb l'enfocament netament participatiu que se li vol donar a l'elaboració d'aquest pla director; aleshores, semblaria que aquí les entitats del sector, que són qui acumula el coneixement i l'expertesa, haurien d'estar en primera línia d'aquest procés, i sembla que no és exactament així.

En segon lloc, voldríem expressar la nostra preocupació pels plantejaments que puguin haver-hi pel que fa a la cooperació amb relació a l'aportació de fons privats. I m'agradaria que ens donés alguna explicació al respecte pel que fa als seus plans; primer, perquè això podria ser un bon pretext, en un moment donat, per tal de reduir l'aportació pública, i, en segon lloc, perquè això fàcilment podria ser un element de blanqueig d'imatge de responsabilitat social corporativa, doncs, d'empreses que amb una mà aporten a la cooperació i amb l'altra contribueixen als desequilibris, a les desigualtats arreu del planeta.

I, en aquest sentit, sumar-me a altres aportacions que ja s'han fet des d'altres grups pel que fa a la nostra preocupació sobre la incidència que realment volen tenir el seu departament i les seves polítiques sobre el control efectiu de les activitats d'empreses catalanes o participades a l'exterior pel que fa a la seva responsabilitat social i mediambiental, que no sigui que la petita incidència que pot tenir la cooperació en aquest camp es vegi sobradament i amplament revertida pels estralls que aquestes empreses estan causant de forma pública i notòria, doncs, a l'Àfrica o al continent americà, etcètera.

Per últim, també, en aquest sentit, quina incidència pretén tenir el seu departament, pel que fa al conjunt de la Generalitat, pel que fa a la contractació pública de béns i serveis que compleixi els valors de la cooperació. Jo ja sé que això és un problema molt gros, amb relació a la legislació internacional, a nivell de contractacions, a les pròpies lleis de contractacions estatals, però alguna cosa hem de fer-hi, eh?, per tal de no caure en greus contradiccions.

I, molt ràpidament, pel que fa al tema del pressupost, a la vista del que vostè ha plantejat em sembla evident, diguéssim, que el diferencial entre ara i l'objectiu del 0,7 per cent és tan gran que el diferencial que vostè planteja entre el pressupost del seu departament, si s'aproven o no els pressupostos, no és significatiu, i denota que, en tot cas, estem davant d'un problema de voluntat política i de prioritat política.

I, si el temps m'ho permet, ràpidament em refereixo al segon tema que volia plantejar en aquesta primera intervenció: diàleg amb l'Estat. Miri, segons la nostra cultura política, quan l'altre et posa la pistola sobre la taula no es dialoga. Per tant, en un context repressiu..., presos i preses polítiques, exiliats i exiliades, judicis polítics a punt de començar i, ahir, una ràtzia amb setze persones detingudes, sense ordre judicial, que el Govern del PSOE – el «policia bo» del règim del 78– justifica i legitima avui mateix. A casa meva, en aquestes condicions no es dialoga ni es negocia. Al contrari: es continua la batalla per tal de que la correlació de forces et sigui més favorable, i, per tant, el que es fa és posar els objectius en la prioritat d'assolir el que són les teves finalitats polítiques.

Per tant, no entenc, sincerament, aquest context de diàleg del qual el seu departament també n'és directament responsable en els termes en què l'han plantejat: continuïtat de l'acord de Pedralbes, on es parla de solució democràtica al conflicte amb seguretat jurídica però en cap cas es parla de les dues qüestions bàsiques, que són dret a l'autodeterminació i alliberament de presos i preses. És que vostès contempen algun possible diàleg que no estigui exclusivament centrat en autodeterminació i alliberament de presos? Perquè, si és així, vostès estan incomplint un mandat democrà-

tic de l'1 d'octubre, però, encara més, estan incomplint el seu compromís electoral del 21 de desembre. I, per tant, li demano que ens posi claredat sobre aquesta qüestió. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Riera. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. I gràcies, conseller, també; benvingut a la comissió. Necessàriament hem de simplificar molt la intervenció amb relació a la seva exposició, però jo crec que, sintèticament, dos, tres, quatre temes sí que els hem de tractar, amb el risc de deixar de banda aspectes importants de la seva conselleria, però que òbviament queden eclipsats fonamentalment per un aspecte, que és el de l'acció exterior.

Una acció exterior que té dues vessants, i, per tant, per no deixar-me aquella vessant que considerem més interessant, més important i que té major repercussió, permeti'm començar amb relació a la cooperació i que posi en evidència que el nivell de finançament de la cooperació exterior en aquest moment és del 0,15. Evidentment, l'objectiu conegut és del 0,7, i vostè ens planteja una projecció a futur fins a l'any 2030, la qual cosa veiem extraordinàriament llunyana, no?

I, per tant, la primera pregunta és amb relació –ja li han fet altres companys– al Pla director 2019-2022, al nivell de participació que tindran les entitats per poder elaborar aquest pla director. I ja sabem que segurament l'aportació pressupostària quedarà condicionada als pressupostos, però, en tot cas, aquesta és la seva responsabilitat. La responsabilitat del Govern és aconseguir les majories parlamentàries necessàries i suficients per continuar governant, no?, i, per tant, per obtenir el suport parlamentari en els pressupostos. Per tant, m'ha semblat que intentava, allò..., derivar responsabilitats: «Escolti'm, això és el que farem si algú ens aprova els pressupostos.» No, aquesta és la seva responsabilitat, és la responsabilitat del Govern.

I, després, en matèria d'acció exterior, hi ha una segona part, que, si m'ho permet, per simplificar també, diré que és part del «fum», eh? –fum. I no és fum en tot el que fa referència al Govern, perquè hi han diferents aspectes de l'acció exterior que nosaltres hem compartit i hem defensat. Hi han oficines d'Acció, oficines de l'Institut Català d'Empreses Culturals, oficines de l'Institut Ramon Llull, i després hi han les delegacions. I vostè ens diu: «És que la relació de costos de les delegacions és d'u a cent, no?, amb les de l'Estat, amb les del Ministeri d'Afers Exteriors.» Bé, jo li puc admetre que la relació és aquesta, però si fem números una mica més acurats la Generalitat té quatre, cinc, sis delegacions del Govern i l'Estat en té dues-centes, entre ambaixades, consolats i missions permanents –dues-centes. Per tant, si fem aquest canvi de correlació, aquest u a cent amb relació al nombre d'oficines..., canvia bastant, la proporció; podríem deixar-ho en un u a dos, segurament.

Però, de totes maneres, jo li faig una pregunta, perquè, realment, segurament allò rellevant no és la proporció, no és el cost, sinó que és la utilitat d'un euro o de dos euros i, si vol, fins i tot de cent. Posem per cas un ciutadà català qualsevol, en qualsevol lloc del món; no ho sé, per exemple, se m'acudeix un ciutadà català a Waterloo, que li caduca el DNI, o que li caduca el passaport. Vostè li aconsellaria que anés a renovar el DNI o el passaport a la delegació del Govern de la Generalitat a Brussel·les? Ho pregunto, eh? Ho dic per valorar la utilitat d'aquest euro, o d'aquests cent que vostè diu, o d'aquests dos que li dic jo.

I, amb relació a això, escolti'm, miri, jo crec que és molt oportú que coincideixin, acció exterior i transparència, i jo li faig una pregunta molt senzilla..., però fins ara no ha estat possible: el seu departament i vostè seran transparents en acció exterior? Continuaran sent garrepes en matèria d'informació amb relació a acció exterior? Hi ha hagut una diputada que li ha dit: «Escolti, fa tres anys que estem demanant infor-

mació»; nosaltres en fa cinc. Sobre les despeses en lobbys internacionals, experts en autodeterminació i en independència arreu del món; o sigui, hem demanat aquesta informació i no ens l'han donada mai –el Departament de Transparència. Vostès seran menys garrepes, en aquest sentit? Donaran aquesta informació?

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Acabo de seguida. Hi ha algun interès en amagar informació amb relació als diners que gasten directament o indirectament en acció exterior?

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Ara és el torn del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula el seu portaveu, el senyor Ruben Wagensberg.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, presidenta. Benvingut, conseller; molta sort i encerts per a vostè i el seu equip. Benvingudes també les entitats que ens acompanyen. Vostè ha començat parlant de solidaritat, democràcia i món. Són tres conceptes que van estretament lligats, però alhora són tres idees que estan en perill en els temps que venen.

Ha continuat vostè parlant del rescat marítim, i creiem que no hi ha millor manera de començar en una trista setmana com aquesta, on veiem que el Govern espanyol ha denegat el permís per anar a salvar vides al Mediterrani central al vaixell d'Open Arms, una entitat catalana que havia de sortir, a més, amb centenars de mantes recollides per l'ajuda d'aquesta ciutadania. Les raons, que no entrarem a valorar, són del tot incomprensibles, però sí que ens agradaria posar en context aquesta dada: al voltant dels trenta mil migrants morts durant els darrers cinc anys a tot el món.

Per mirar de paliar aquesta esgarrifosa xifra, és evident que hem de valorar-ho a través de dos sentits: el primer són les vies legals i segures, i el segon, la cooperació. Per tant, la primera pregunta que sí que ens agradaria dirigir-li és, malgrat les limitacions evidents, competencials, aviam quines són les polítiques o accions prioritàries en qüestions de vies legals i segures que pretén desenvolupar per atendre aquesta situació el vostre departament.

Són xifres que ens queden molt a prop, a més, perquè només el 2008 són 2.800 morts a la Mediterrània, 769 dels quals són morts a la frontera sud, i –també per posar en context aquesta dada– això significa el doble de morts que van morir en el mateix període de temps a la frontera dels Estats Units amb Mèxic, el doble a la frontera de l'Estat espanyol. Amb un govern, a més, que incompleix els propis punts que portava al seu programa electoral, com reforçar les oficines d'asil. Això és treballar en favor de les vies legals i segures. Estem segurs que des del departament es poden buscar aliances amb diferents regions, estats, ciutats de la Unió Europea o d'on faci falta per mirar també de paliar aquesta situació, per no parlar del compromís de retirar les concertines, que encara no ha arribat, o del tema de les devolucions en calent.

En definitiva, per utilitzar l'exemple del que ha passat aquesta setmana, creiem que és una decisió cent per cent política; ells ho maquillen en «decisió en termes administratius», però creiem que està condicionada clarament pel populisme i l'extrema dreta o aquest discurs racista que està proliferant. I creiem –i això sí que és una demanda per al vostre departament i per al Govern en general– que, davant dels discursos racistes, més antiracisme, i que no es pot complaure l'extrema dreta, que si de cas el que s'ha de fer és actuar al seu marge.

Pel que fa a la cooperació al desenvolupament, el segon gran globus o món amb el qual podríem treballar per mirar de paliar aquesta situació que vostè ens deia, celebrem el compromís d'arribar al 0,7 abans del 2030. És la primera vegada en molt de temps que hi ha un compromís per a una data en concret. Recordem, a més, que

les entitats sí que demanen que això sigui per al 2024, que farà just trenta anys de les famoses acampades en favor del 0,7, i hi ha una llei del 2001, a més, que demanava que fos per al 2010. Per tant, celebrem aquesta data. Si pot ser abans d'aquesta data, segur que molt millor, però, en tot cas, ho celebrem.

També li volíem preguntar si tenen previst, en aquest sentit, impulsar mesures de sensibilització per promoure l'educació en el desenvolupament i l'educació en els drets humans, educar en la solidaritat com a part de la solució de les injustícies i de les desigualtats socials.

Li faríem també altres preguntes, però seria repetir-nos, perquè són preguntes que ens han enviat les entitats i que, per tant, tots els grups parlamentaris compartim. Sí que posaríem especial interès en una pregunta que ens envia Amnistia, en la qual ens diu que el passat novembre, a més, per aquest diputat..., es va aprovar una moció que s'havia presentat, una resolució de rebuig a la venda d'armaments a l'Àrabia Saudita per part del Govern espanyol, i ens agradaria saber quines accions ha dut a terme el Departament d'Acció Exterior per transmetre aquest rebuig al Govern espanyol.

Pel que fa a transparència, participació i govern obert, és evident que els governs han d'avançar cap aquí. Estem segurs que és un dels grans reptes..., no l'únic, però un dels grans reptes del segle XXI, i, per tant, també celebrem la disposició del Govern.

Pel que fa a delegacions d'acció exterior, creiem, des del nostre grup, que Catalunya té tot el dret del món a explicar-se internacionalment, que si no ho fem nosaltres no ho farà ningú per nosaltres; en tenim el dret, en tenim l'obligació. I també celebrem la reobertura de les delegacions i animem a finalitzar tot el procés de restitucions i a enfortir la nostra presència al món.

Catalunya –per anar ja finalitzant– ha de ser punta de llança, creiem, cordó sanitari –en podem dir com vulguem– davant de certs discursos que no només estan passant a l'Estat espanyol, que estan passant a tot el món, i a través del departament..., és una oportunitat perfecta per poder-ho fer. Per tant, els encoratgem, els animem a tirar endavant.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Wagensberg. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula el seu portaveu, el senyor Francesc de Dalmasas.

Francesc de Dalmasas i Thió

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, conseller, per la presentació que ens ha fet avui. Agrair també la presència de tot l'equip del seu departament i també dels representants de la societat civil organitzada, perquè, quan parlem dels orígens d'aquest departament, doncs, és difícil abstraure's de la immensa tradició de relació i d'acció internacional que hi ha hagut precisament des de la societat civil organitzada fent de substitució de tot allò que a la Catalunya contemporània no ha pogut fer el propi país o el propi Govern.

Començaríem amb tres prèvies que ens semblen importants. La primera és dir-vos, conseller, que participem per respecte al vostre departament i per respecte en aquest Parlament. A vegades aquest grup no té molt clar què estem fent. Abans el company Carles Riera en parlava: ahir un policia va decidir que podia detenir setze persones, aquest n'és el resum, i això és un drama per a la democràcia, indica un estat d'excepció. A més a més, algunes d'aquestes persones eren representants electes i eren alcaldes del seu municipi; per tant, és doblement greu, l'atac a la democràcia que vam viure. Per tant, un record per a ells i per a tots els represaliats.

La segona prèvia seria –ho fem sempre en aquesta comissió– un record molt emocionat per al conseller Romeva; cap demòcrata hauria de poder dormir tranquil mentre continua passant nits a la presó. I precisament parlant de represaliats i d'exili i de presó, nosaltres insistim sempre a tots els membres d'aquest Parlament..., intentar no fer bro-

ma amb la gent que està a Bèlgica, a Waterloo, o la gent que està a Escòcia, o la gent que està a Suïssa, o evidentment la gent que està a la presó. Els representants exteriors d'aquest grup els últims deu dies hem estat a Suïssa, hem estat a Bèlgica, hem estat a les presons, hem estat a Lledoners. I, més enllà del que implica com a fallida democràtica i drama polític, el drama humà que s'amaga darrere d'aquestes privacions de llibertat o de moviments haurien d'impedir que es fes qualsevol broma sobre aquesta qüestió, per un mínim respecte no només a ells, sinó al seu entorn emocional i familiar.

La tercera prèvia, conseller, és agrair-vos que una de les vostres primeres accions precisament fos visitar l'exili, fou la visita que va fer al president Puigdemont. Segurament el president Puigdemont, juntament amb vos, com a màxim responsable de l'acció exterior d'aquest país, i el president Torra, són els grans actius per a l'acció exterior d'aquest país, i aquest grup, que l'enyora enormement a l'hemicicle, us agraeix profundament aquesta visita.

No podem dir re més que donar-vos suport al programa que ens heu presentat avui. Solidaritat, democràcia i món ens sembla un resum magnífic del que voleu fer. Ens agrada molt que els drets humans estiguin a l'epicentre de la vostra actuació, tant en la seva dimensió individual com en la col·lectiva.

I ens ha agradat molt també quan heu fet aquest apunt..., no només a l'exterior, sinó també a l'interior, dins del propi país. A nosaltres ens interessa especialment la qüestió de la coherència de polítiques. No es tracta tant de que el vostre departament sigui el Pep Consciències d'aquest Govern, però sí de fer allò que fem en molts altres àmbits. Hi ha algun diputat aquí amb qui treballem junts a la Comissió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i ja fa molt temps que estem intentant que els periodistes que treballen a la casa gran, que seria TV3, gaudeixin de les mateixes condicions que els que treballen a les productores. Per tant, seria molt contradictori que això que fa un departament del Govern amb un cert respecte i observança del que són els drets humans..., un altre departament, a través d'una altra empresa, doncs, pogués actuar en la línia contrària. Seria profundament contradictori. I, en aquest sentit, sí que ens sembla que el vostre departament pot ser un focus en la promoció, el coneixement i el reconeixement dels drets humans també a l'interior.

Pel que fa a l'exterior..., de fet, no és nou, i també ho heu comentat: el vostre departament ja fa molt temps que, quan es refereix als partenariats, parla dels col·lectius i de les associacions i de les persones amb qui treballa, es refereix a titulars de drets. I ens sembla interessant que sigui així, i ens sembla molt interessant que continuem parlant sovint de drets col·lectius. També ho hem parlat diverses vegades en aquesta comissió. Ja fa una colla d'anys que la Fundació Carnegie per la pau internacional va dir que la forma de resoldre la immensa majoria dels conflictes d'aquest món era amb l'aplicació i l'observança del dret a l'autodeterminació.

Al mateix temps, els drets col·lectius també haurien d'incloure i explicitar els drets de les dones. No hi ha transformació social, no hi ha canvi, sense les dones en aquest món. I, per tant, en el Pla director 2019-2022, no de forma implícita, sinó de forma explícita, sí que us proposem i us demanem –aquest grup ho defensarà– que la qüestió de l'autodeterminació dels drets col·lectius i dels drets de les dones hi siguin presents.

Molt a favor d'aquesta visió llarga, d'aquestes mires llargues, en el tema de l'agenda 2030 i en focalitzar específicament aquests ODS: salut, gènere, pau, partenariats i aliances. Ens sembla que és un encert. Hauríem de veure com hi encabim també la qüestió de les persones que busquen refugi, no només perquè nosaltres hem de ser un far a la Mediterrània també en la promoció del coneixement dels drets humans d'aquestes persones que busquen refugi, que afortunadament ja no en diem «refugiats» –tant de bo fossin refugiats; el problema és que busquen refugi, precisament–..., però, més enllà de la Mediterrània, és el gran problema global del segle XXI, i, per tant, haurà de ser també punt d'atenció especial.

Per la lògica implicació, i aterrant-se en la realitat, no pot presentar avui un pla que estigui totalment fora de les nostres possibilitats, però celebrem que aquest de-

partament sigui profundament ambiciós. Per ser ambiciosos necessitem estratègies, eines i pressupostos, i en aquest grup parlamentari hi trobarà tota la complicitat per trobar els pressupostos que busca i els pressupostos que persegueix.

No oblidem mai que... Per exemple, en el camp de la cooperació al desenvolupament s'oblida sovint que la població, el conjunt de la societat catalana, ja aporta com a mínim el 20 per cent dels recursos a l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional. Aquest també és un esforç que està fent la societat catalana i que no comptabilitzem mai i que hauríem de comptabilitzar sempre. Però al mateix, conseller, no perdem la perspectiva republicana, perquè no tot és qüestió de pressupostos. Perquè avui vostè tindria diners per desencallar la qüestió del vaixell d'Open Arms, i vostè avui mateix li podria donar permís..., si tinguéssim la capacitat política de fer-ho. Per tant, sense la independència, sense la capacitat política d'actuar –no és només una qüestió de pressupostos–..., i no perdem mai la perspectiva de la necessitat de tenir capacitats polítiques per tirar endavant els nostres projectes.

D'acord també en que en el camp de la cooperació hem d'anar més enllà de les ONGD. Hem de comptar amb el conjunt del tercer sector, amb tota mena d'organismes, cambres, universitats. Ara com mai el nostre món és el món, i, per tant, això ha d'impregnar el conjunt de la societat catalana. Però, més enllà d'allò que promou i fa directament el departament, la feina principal ara per ara la faran les organitzacions no governamentals. I hi tenen tot el dret: tenen tot el coneixement, tenen totes les capacitats i tota la perspectiva. La millor forma d'interlocutar amb elles és comptar amb les organitzacions de segon nivell –ho heu comentat, també–, Lafede.cat, la coordinadora de Lleida, la coordinadora de Girona, i, per tant, fer que en aquest procés participatiu que donarà lloc al Pla director 2019-2022 s'hi sentin absolutament còmodes, i que se'l sentin absolutament seu.

De fet, la història de la cooperació catalana, en sentit ampli, de l'acció exterior a Catalunya, és una bona metàfora del moviment que inspira l'acció republicana a casa nostra. Hem estat cívics, pacífics i democràtics. Volem ser profundament transformadors. I, més enllà de la societat civil organitzada, que no deixarà de fer la seva feina, hi haurà el Govern. En aquest sentit, tenen tot el dret a restaurar les delegacions, totes, sense tuteles, sense permisos; tot el suport a aquesta restitució. Sabem que la diplomàcia espanyola hi treballa en contra, no ens hem d'enganyar; per tant, siguin fermes, siguin determinats.

És igual que hi sigui Borrell, que hi sigui Margallo, que hi sigui el PSOE, que hi sigui el PP, exactament igual: tindran vostès la maquinària espanyola per intentar-ho torpedinar. Ens afegim al prec que ha fet algun altre diputat: si us plau, no ens incomodi a l'exterior. No digui rucades, com ara que Amèrica del Nord es va fundar només matant quatre indis o que els independentistes estarien molt pitjor a l'època de Franco. Si us plau, no ens incomodi quan sigui a l'exterior, perquè hi han representants a l'exterior que a vegades ens incomoden i ens fan passar molta vergonya.

Això no va de portar-se bé, això va de fer-ho bé. I, per tant, facin com han fet alguns exiliats, com el president Puigdemont, com la Marta Rovira, com l'Anna Gabriel, com el Toni Comín, que han demostrat que pots demostrar la teva llibertat a l'exterior i movent-te lliurement, i reivindicant lliurement pots demostrar quina és la conculcació de drets que hi ha a l'Estat.

Haig d'anar acabant, ja? (*Veus de fons.*) Doncs m'he quedat algunes coses que li intentaré comentar després, conseller.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor De Dalmases. Ara, acabat el torn dels grups parlamentaris, és el torn de rèplica de l'honorable conseller. Té com a límit màxim uns quinze minuts. Gràcies.

El conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència

Gràcies. Pel que fa als últims comentaris tant de Junts per Catalunya com d'Esquerra Republicana, dues formacions que donen suport a l'actual Govern, doncs, bé, agrair-los la seva comprensió, la seva complicitat –això sempre ajuda a treballar–, i també la seva visió crítica en alguns casos o les seves aportacions per tal de millorar la feina que fem. M'ha cridat molt l'atenció –en positiu, eh?, perquè, a més, ho comparteixo– la insistència en que Catalunya intenti trobar vies legals i segures per tal d'acollir aquella gent que corre perill, que les seves vides corren perill, per raons diverses, no?

Bé, vostès ja saben que nosaltres, doncs, hem ofert diverses vegades la possibilitat d'arribar a Catalunya per port, per tant, una política de ports segurs, que anirem desenvolupant i que, efectivament, una de les raons per les quals ens agradaria tenir plenes competències en tots els ports és perquè els podem fer arribar fins als ports però després, per tal de desembarcar aquestes persones refugiades o aquests migrants, doncs, necessitem el permís de l'Estat espanyol, i aquest permís no arriba, no sol arribar. Per tant, un dels motius per ser sobirans és aquest, perquè la nostra sobirania també s'expressi en matèria de..., o es tradueixi en generositat i es tradueixi en empatia humana cap a aquella gent que corre perill.

És cert, ens agradaria tenir més capacitat política. És cert, ens agradaria tenir unes eines amb les quals poguéssim actuar, doncs, amb plena responsabilitat. Volem ser majors d'edat també a l'hora de cooperar i a l'hora de relacionar-nos en el món, i aquest és un dels motius que ens impulsa o que motiven aquesta recerca d'un estat propi, un estat responsable, un estat que davant del món pugui actuar amb el màxim de possibilitats, recursos i eines.

Pel que fa als comentaris del PSC. Vostès m'han demanat quines novetats introduïa com a conseller. Els he citat els tres eixos. Em diran que això no és nou, que... Sí, però l'ordre de prioritats sí que crec que és una aportació personal. Evidentment sempre s'ha treballat, en aquests camps i en molts d'altres, però crec que establir-ho com a prioritat, doncs, també és important. Dir clarament que nosaltres volem tenir relacions amb tot el món, amb Europa prioritàriament però amb tot el món també, i que pensem que l'eina bàsica per tal d'afrontar molts dels problemes és més democràcia i no menys democràcia i participació. I també l'accent que posem en augmentar la solidaritat, la cooperació en qualitat i també en quantitats. Crec que aquí hi ha un resum de prioritats que d'alguna manera serien la marca que voldríem presentar com a marca del departament.

Pel que fa a altres comentaris, també provinents del Grup Socialista, sobre la informació prèvia a les accions que fem, siguin viatges, siguin seminaris, siguin altres plans o altres activitats. Doncs vostè sap que sovint hem convidat els grups, vam estar en una reunió ara no fa pas gaire, en aquest mateix edifici, parlant sobre cooperació al desenvolupament, una reunió que jo crec que va anar bé, que va ser molt cordial i en la qual es va veure la possibilitat d'arribar a consensos, i també han estat convidats en algunes accions del Diplocat, com vostè mateix ha comentat, o també del procés de participació de cooperació. En aquests dos casos, tots els partits presents a la cambra hi han pres part, excepte el Partit Popular, si no estic equivocant; sens dubte, per migradesa d'efectius, però a nosaltres ens agradaria que hi fossin tots, perquè ens agradaria parlar-ho amb tots.

També apuntar-li que això de la informació prèvia, de mantenir informats els grups polítics i fins i tot aquells que puguin ser adversaris polítics, és una bona idea, és una bona idea que, a més, transmetré al meu homòleg al Ministeri d'Afers Estrangers espanyol, el senyor Josep Borrell, perquè crec que també estaria molt bé que des del Ministeri d'Afers Estrangers aquesta idea que vostè ha plantejat aquí també la tinguessin en compte, eh? Jo crec que seria una molt bona iniciativa.

Pel que fa a la insatisfacció respecte al camí cap al 0,7 per cent i cap a complir aquells barems internacionalment marcats, dir-li que comparteixo aquesta insatisfacció, i és per això, doncs, que pensem que cal esforçar-se més, que cal créixer i

que cal, cada cop, dedicar-hi més recursos, dins de les possibilitats que tenim, que no són infinites, però que sí, que estem convençuts que ho hem de fer. També és una idea que comparteixo o que compartiré en el seu moment amb l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, que crec que també estarà interessada en totes les propostes que puguin venir des d'aquí i des del seu grup en particular, que com saben també governa aquesta Agència Espanyola de Cooperació.

Ja que parlem de l'Agència Espanyola de Cooperació, dir-los que estem a un nivell similar, tant pel que fa a la cooperació catalana com espanyola, el 0,2 per cent, pel que fa a l'exercici 2017. Però estem a un nivell molt diferent pel que fa a la seva execució: mentre que de la partida que dediquem a cooperació en els pressupostos respectius, siguin nous o prorrogats, aquí a Catalunya n'hem executat, per al 2017, un 94 per cent del que tenim pressupostat, pel que fa a la cooperació espanyola se n'ha executat només un 34 per cent, eh? Per tant, també caldria animar els col·legues espanyols, amb els quals, a més a més, hem insistit sempre en poder fer iniciatives conjuntes, però que no sempre ens n'hem sortit, doncs, que intentin també esgotar les possibilitats, de les quals ja disposen, per tal de fer una millor cooperació.

Pel que fa als comentaris de la representant de Catalunya en Comú, doncs agrair també totes les aportacions. Dir-li que ja disposem d'un canal de denúncies anònimes a través de l'Oficina Antifrau, i que evidentment amb altres eines i amb altres canals anirem insistint i aprofundint en totes les possibilitats que ens atorgui la transparència i el bon govern.

Pel que fa als comentaris sobre que l'Agenda 2030 s'hagi quedat curta o resulti ja insuficient avui en dia i que els ODS potser s'hagin quedat enrere pel que fa als reptes del món actual, podríem coincidir en molts aspectes, eh?, i de fet segur que coincidim en molts aspectes, però bé, en qualsevol cas, doncs, ara mateix són plantejaments de consens a nivell internacional, plantejaments de consens que per exemple també comparteixen des d'institucions com l'Ajuntament de Barcelona o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en les quals jo també he treballat en temes similars als que treballo ara, i per tant li puc dir amb coneixement de causa que de moment –de moment– són les guies que tenim i que internacionalment compartim d'una manera gairebé unànime.

Pel que fa a les empreses i l'actuació de les empreses, dir-li que les empreses..., ara mateix estem treballant amb el Departament d'Empresa per tal de tirar endavant un programa d'empresa i drets humans –això, també, en relació amb el que comentava el senyor Riera de la CUP. I intentem que les empreses catalanes, de cara a l'exterior, doncs, compleixin amb els mínims de drets humans i de dignitat en el treball, cosa que és més difícil quan es tracta de multinacionals, perquè, és clar, diguéssim, el centre de decisió no es troba a prop nostre sinó que el tenim molt més lluny o de vegades fins i tot indeterminat. Però pel que fa a les empreses que tenim més a prop, començarem –i començarem un cop tinguem els objectius i el pla marcat–, també, amb el sistema d'avaluació, que sé que també els preocupa, com avaluem l'acció d'aquestes empreses a l'exterior.

D'acord amb la representant de Catalunya en Comú, que l'augment és insuficient. Voldríem que fos superior, però, és clar, és que ara li estic plantejant el que és possible, no el que ens agradaria. El que ens agradaria tots ho sabem, però és que a més a més podem triar entre dedicar-hi el mateix que l'any passat o gairebé, aquests 36 milions d'euros, o substancialment més. Per tant, aquí jo crec que és un plantejament que sens dubte compartirem, no?, i que a més a més hi podem treballar i ho podem aconseguir. Per tant, els estic demanant que ens entenguem en això. I a més a més també els estic apuntant que la tendència és positiva, la tendència és creixent. Ja sé que va haver-hi uns anys dolents, en què hi havia uns governs en els quals un servidor no va participar, però, vaja, era el Govern de la Generalitat de Catalunya, en qualsevol cas. I ara, doncs, en els últims anys, la tendència està canviant, hi ha hagut una inflexió que jo diria que és molt positiva i prometedora.

Pel que fa a l'acció de l'Agència Catalana de Cooperació o als departaments, nosaltres creiem que els departaments del Govern de la Generalitat s'hi han d'implicar. Perquè, primer, és més plural, és més transversal, generem aliances i sinergies, i després perquè volem que tothom s'hi impliqui, que s'hi impliqui la societat, que s'hi impliquin les empreses. La cooperació al desenvolupament és cosa de tothom, i mantenir-la només dins de l'Agència Catalana de Cooperació, que ha de marcar les polítiques, que ha de coordinar, que ha de tenir tota la informació, evidentment..., però deixar-la només en el terreny de l'agència jo crec que seria un error, perquè volem que tothom expressi i manifesti la màxima sensibilitat treballant, i que tots els departaments puguin treballar en cooperació, i en coses i en terrenys dels quals coneixen molt els detalls de funcionament: Salut en hospitals, ensenyament en escoles, amb el que calgui, no?

Després, influir sobre l'acollida de migrants a Europa? Doncs una mica el que comentàvem abans: ja hi estem fent passes, passes per la possibilitat d'utilitzar ports segurs, i, home, ja ens agradaria que aquesta secretaria, diguéssim, tot allò que fa la secretaria d'immigració, ho pogués fer en un marc més sobirà, i tot allò que ara no podem fer com a Departament d'Acció Exterior ho poguéssim fer amb total sobirania, com fa qualsevol altra república del món que sí que té més possibilitats de les que tenim nosaltres.

Una qüestió que també han remarcat diversos grups, pel que fa a la venda d'armes espanyoles a Aràbia: evidentment, ho condemnem, acomplirem totes aquelles resolucions que s'hagin aprovat, i en les quals encara tenim un petit marge, i que quedi molt clar que nosaltres no estem a favor de vendre armes a països que no compleixen amb els més elementals drets humans, i el cas d'Aràbia n'és un cas claríssim.

També pel que fa al representant de les CUP, doncs, sí, la participació d'ONGs jo crec que a través de la federació d'ONGs i a través d'altres canals s'està donant, s'està donant pel que fa al procés participatiu del pla director. Abans-d'ahir vaig estar reunit amb diversos representants de la federació d'ONGs i, per tant, creiem que sí que hi ha una relació. Sempre seria saludable..., i evidentment n'agraeixo el comentari, perquè com més l'incrementem, més bona serà la relació, les sinergies i el resultat.

Pel que fa a la conveniència o no del diàleg. Senyor Riera, vostè sap perfectament, i a més a més jo crec que n'hem parlat més d'un cop, com, fins i tot en la pitjor de les situacions, fins i tot en una situació de conflicte armat, és necessari el diàleg, i és necessari negociar. I vostè, com jo, coneix molt bé el cas de Sud-àfrica, en el qual gent que estava a la presó des de feia molts anys, absolutament discriminada, doncs, també van sentir la necessitat de parlar, d'arribar a acords per tal de sortir d'aquesta situació. Novament, parlar amb els amics i amb aquells que hi estàs d'acord, resulta relativament senzill, però el mèrit és parlar amb aquells que hi estàs més en desacord. Per tant, sí, nosaltres continuarem defensant el diàleg, nosaltres continuarem defensant la necessitat de parlar sobretot amb els nostres adversaris polítics. Creiem que això és convenient, que el país ho demana i que, a més a més, és la millor manera de trobar sortides.

Bé, i després, pel que fa a comentaris d'alguna forma compartits, la majoria, entre el Grup de Ciutadans i del PP. Han parlat molt poc de cooperació. En el cas de Ciutadans, gens: no han parlat de cooperació, no han comentat res; han tingut una bona estona per fer comentaris i no m'han comentat res sobre la cooperació al desenvolupament, que possiblement és l'aspecte en què més he centrat la intervenció, no? Llavors jo em pregunto si és que vostès respecte a la cooperació comparteixen o no el 0,7 per cent o si vostès més aviat volen tendir cap al 0 per cent, com han fet a Andalusia, amb aquest pacte, aquest pacte entre el Partit Popular, Ciutadans i Vox, que ha resultat en una eliminació total de la cooperació al desenvolupament a partir d'Andalusia. Nosaltres no compartim aquesta opció, així sí que l'hi dic: l'opció del 0 per cent de desenvolupament no la compartim, i del 0 per cent a l'hora de parlar de cooperació, tampoc. Per tant, som diferents, aquí segurament hi ha discrepàncies, doncs vet aquí una d'elles.

També el fet que comentava la representant aquí present de Vox..., vull dir de Ciutadans, perdoni, quan... (*Veus de fons.*) No, no ho he fet expressament, el que han fet expressament vostès és pactar amb un partit a Andalusia que defensa la discriminació respecte a les dones, que vol reduir al 0 per cent la cooperació al desenvolupament i que està aplicant unes mesures pròpies de la ultradreta més rànica que estem veient a Europa. Vostès són socis d'aquest partit, eh?, i això sí que és veritat, i això sí que és intencionat. (*Remor de veus.*) No, escolti, aquí potser que diguem les veritats, i aquesta és una realitat –aquesta és una realitat.

Vostè també ha parlat d'opacitat, i pel que fa a opacitat, miri, és que hem rebut centenars de peticions d'informació i de preguntes per part de Ciutadans; els felicito, perquè en tenen el rècord. I, per tant, vostès han treballat molt en això. Nosaltres també, i els hem respost, estem al dia en totes les respostes i peticions d'informació –sí, n'estem al dia. I, és clar, vull dir, li citaré, per exemple, tres exemples de qüestions que han demanat vostès i que nosaltres hem acomplert, eh? Per exemple, tots els contractes d'alta direcció de les delegacions del Govern, registrat el 25 de juny del 2018 –és molt recent. O, per exemple, peticions de pressupostos d'ingressos i despeses de les delegacions del Govern de Catalunya, registrat el juny del 2018. O, per exemple, també la petició que han fet vostès d'informació sobre actius físics, humans i immaterials, relacions contractuals, convenis, salaris, relació de llocs de treball, subscripcions a mitjans de comunicació de totes les delegacions del Govern a l'exterior, però també de la resta d'oficines a l'exterior, registrada el 26 de juny del 2018, tot just actualitzada després, arran d'una nova sol·licitud de documentació exactament igual.

La majoria d'aquestes informacions, a més a més, les poden trobar al portal de transparència, eh? Per tant, jo agraeixo que vostès tinguin tant d'interès en les actuacions i en la feina del Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència; jo agraeixo aquest interès, i a més a més la publicitat afegida que vostès permeten que fem de la nostra feina. Per descomptat, que nosaltres respondrem a totes aquestes peticions, com ja ho estem fent i continuarem fent-ho. Però també adonin-se que quan parlen de costos i quan parlen de malversament, doncs els costos que generen totes aquestes peticions –costos humans i també costos materials– també s'han de tenir en compte. Per tant, jo els pregaria que tot allò que poden trobar al portal de transparència i de dades obertes de la Generalitat de Catalunya, que és molt complet i segur que vostès coneixen..., es poden estalviar la feina, es poden estalviar la feina de demanar-ho directament al Govern de Catalunya; ho tenen a la seva plena disposició.

Han proposat derivar més diners, en lloc de derivar-los a exteriors..., i, per tant, suposo que també en lloc de derivar-ho a cooperació al desenvolupament –interpreto, no?, que també diuen això–, doncs, destinar-los més a recerca. Bé, dins del departament d'universitats vostès saben que això ja s'està fent. Hi ha molts ajuts a estudiants del sud, eh?, que són becats per poder estudiar aquí. Això, segons l'OCDE, també és una acció de cooperació al desenvolupament, segons els barems de l'OCDE. I pel que fa al mateix Diplocat, per exemple, que vostès han qüestionat mantes vegades, sàpiguen que una de les accions més importants és becar estudiants aquí perquè puguin estudiar a fora. Per tant, vull dir, aquesta feina ja s'està fent, i una part s'està fent des del departament que jo m'honoro a encapçalar. Per tant, gràcies per la idea: ja l'estem fent; intentarem fer-la encara més.

Lobbys. No hi ha, en aquests moments, cap mena –cap mena– de col·laboració amb cap lobby ni *influencer* del món, planeta Terra –cap, zero, eh? Per tant, aquí poden estar..., doncs, si això els preocupa..., que no sé per què, però si això els preocupa poden estar molt tranquils.

Respecte al viatge del president del Govern de Catalunya als Estats Units, per descomptat que és convenient que el president de Catalunya viatgi als Estats Units i a qualsevol altre lloc on pugui ajudar al progrés de país i a les interaccions i rela-

cions internacionals. Per descomptat que entenem que aquests viatges, doncs, tenen un cost, no creiem que sigui un cost exagerat.

Pel que fa al presumpte malversament que sempre vostès comenten, no?, dir-los, per exemple, que quan hi va haver la intervenció de delegats o d'enviats oficials per part del Ministeri d'Afers Exteriors espanyol en l'època del 155, i es van posar a escrutar i a investigar les accions que es feien des del Departament d'Exteriors, els comentaris van ser més aviat de sorpresa, de dir: «Hombre, pues, ¿tan poca gente tenéis?» I quan, per exemple, estudiant les partides dedicades a totes les delegacions, a la suma del que costaven totes les delegacions de la Generalitat, el primer comentari va ser: «—I això correspon a una sola delegació, veritat? —Doncs no, això és la suma del que costen totes les delegacions de la Generalitat de Catalunya a l'exterior», en aquell moment, concretament 4 milions i mig, eh? Per tant, els mateixos enviats per part del Ministeri d'Afers Exteriors se sorprenien de l'eficiència amb la qual treballàvem, de l'austeritat i del rigor amb el qual portàvem els comptes aquí, des d'aquest departament. Per tant, jo crec que parlar de malversament no és correcte, en aquest cas; les xifres són modestes i, a més a més, passen tots els filtres i totes les mesures per tal que siguin mesurats, aquests comptes.

Quant als viatges a l'exterior, i concretament el viatge del president Torra, doncs vostès, que diuen que el resultat no ha estat satisfactori, m'imagino que si fos satisfactori, segons els seus criteris, vostès ho celebrarien, no? O sigui, si hagués tingut un ressò internacional important, vostès també estarien aquí compartint feliçment que el viatge hagués tingut un impacte tan important als Estats Units i al món sencer, i també a casa nostra, m'imagino que sí. Per tant, en la pròxima ocasió que vostès jutgin que un viatge ha tingut molta repercussió,estic segur que aquí, en aquesta mateixa sala, podrem compartir l'alegria per uns resultats positius.

Bé, qüestionen, concretament des del PP però m'ha semblat que també hi havia aquesta línia per part de Ciutadans..., un qüestionament de la utilitat d'Exteriors, de si és útil o no és útil la feina que fem. Home, la feina que fem són serveis a les persones. Les persones, a Catalunya —i això ho sabem perfectament—, prefereixen volar de Catalunya a Nova York directament, prefereixen volar a París directament, prefereixen anar a Brussel·les directament. I en general aquesta metàfora és extensible a totes les relacions de Catalunya amb el conjunt del món: hi preferim una relació directa, en la qual ens puguem explicar directament, en la qual pugui haver-hi importacions i exportacions directes, i que no tot hagi de passar per Barajas. Ara, que vostès tinguin l'opció que tot el que fa Catalunya respecte a l'exterior, o totes les relacions del món amb Catalunya, passin per Barajas, doncs bé, és una opció, sens dubte legítima, però que jo crec que no és compartida per la immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, fins i tot aquells que puguin votar-los a vostès en comeses, en cites electorals determinades.

La sensació és que la utilitat hi és. Quan ens van trucar les famílies de tres alpinistes que havien quedat..., uns fets lamentables que van ocórrer fa molt poc, no?, i ens van trucar per tal de rebre alguna ajuda. Perquè aquell dia era festivitat a Madrid i no trobaven a ningú del Ministeri d'Afers Exteriors, i, per tant, tot el tema del rescat i la repatriació estava resultant enormement complicat. I era un suplici per a aquelles famílies, que sabien que hi havia hagut un decés dels seus éssers estimats i que no hi havia manera de trobar un interlocutor oficial per tal d'organitzar el rescat. Bé, ens van trucar a nosaltres. Nosaltres sí que vam aconseguir connectar amb representants del Ministeri d'Afers Exteriors. I amb tota lleialtat —i cadascú respectant les competències actualment vigents—, doncs, nosaltres vam donar servei a totes aquestes famílies. Vam connectar també amb el RACC, el RACC també va fer una feina exemplar. És a dir, no tinc més que agraïments per a tothom que hi va participar.

Però, òbviament que nosaltres, respecte al que passi al món i respecte als ciutadans i ciutadanes catalanes que estan al món, volem oferir serveis a les persones, volem ser útils. I crec que ho som, no? Ho som en general i així és percebut.

Quan concretament preguntaven què faríem amb una persona que viu a Waterloo i que vol renovar el seu carnet d'identitat, doncs, si és la persona que vostè i jo segurament estàvem pensant, o sis persones més que estan vivint bé a Bèlgica, bé a Suïssa, bé a Escòcia, i que estan en exili polític, jo, de veritat, senyor Rodríguez, jo el que els recomanaria és que no anessin al consolat o a l'ambaixada espanyola, perquè saben perfectament que en podrien sortir emmanillats i trobar-se en companyia de nou companys seus que són presos polítics, eh?, i que estan presos per les seves idees i per haver organitzat un vot democràtic on la ciutadania pogués expressar les seves opinions. Per tant, coincideixo amb el comentari que han fet abans: no crec que sigui un tema com per fer broma; és un tema molt seriós i una amenaça molt seriosa al sistema democràtic que tenim en aquests moments i la garantia de drets civils al nostre país.

Bé, res més, de moment. Espero, doncs, que puguem continuar dialogant sobre tot això que a vostès sens dubte els ocupa i els preocupa, i a nosaltres també. I entenc que hi ha una altra oportunitat, no?, per aquells grups que hagin tingut algun tipus d'allusió.

Per tant, doncs, aquí estic.

La presidenta

Gràcies, conseller. Bé, com que la intervenció del conseller ha durat vint-i-quatre minuts, als grups parlamentaris ens quedarien uns tres minuts i escaig i al subgrup parlamentari uns dos minuts més o menys, d'acord?

Aleshores, començaríem, en el cas que vulguin fer ús del seu torn de paraula, pel Grup Parlamentari de Ciutadans... (*Ferran Pedret i Santos demana per parlar.*) Sí, digui, senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Tan sols li faig..., a títol de petició. Jo diria que reglamentàriament els temps d'intervenció són de deu i de cinc. Ja hem assumit de bon grat que en la primera intervenció ens cenyíem a vuit minuts, però han sortit molts temes i jo li demano, diguem-ne, una mica de marge en aquesta segona intervenció, sense estendre'ns necessàriament fins als cinc, però que no ho anem acotant cada vegada en proporció, que això no és una previsió reglamentària.

La presidenta

Sí, sí, senyor Pedret, jo crec que no hi ha cap problema. El que passa és el que el Reglament no especifica en la segona intervenció que siguin cinc minuts, però bé, poden utilitzar cinc minuts i els subgrups parlamentaris dos minuts i mig en el cas que vulguin intervenir.

Començaríem pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula la senyora Susana Beltrán.

Susana Beltrán García

Conseller, es un hecho objetivo: esta diputada como representante de los ciudadanos de Cataluña tiene cuatro amparos concedidos por un órgano independiente de transparencia en esta legislatura, lo cual quiere decir que la transparencia no está funcionando. Y dentro de estos amparos hay dos, creo, relativos a Diplocat, porque Diplocat es el que contrató los *lobbys*, que costaron alrededor de 2 millones de euros y por los que no sabemos que es lo que han estado haciendo ustedes. Es un hecho objetivo y es un hecho por el cual ustedes no han respondido a los ciudadanos de Cataluña. No me ha contestado.

¿Nos van a dar esa información, que está amparada y que supone una vulneración por parte de ustedes –y, por tanto, por parte de usted, *conseller*, responsable de la transparencia– de esa transparencia? ¿Van a dar esa información sí o no? Ustedes tienen un departamento que tiene que ver con las relaciones con el Parlamento. ¿Se va a poner a trabajar y a ver cómo pueden darnos esa obligación, porque además es su obligación, sí o no?

Ustedes hablaban de solidaridad. Yo ya se lo he dicho: si ustedes reducen altos cargos *premiums*, de más de ochenta mil euros, y los destinan a cooperación, y además dejan de hacer viajes que van a costar mucho, que no acabamos de entender que para qué están las delegaciones, ¿no?, con todos esos viajes que ustedes están haciendo a más a más, podría ir y revertir positivamente en esa cooperación y en ese 0,7, en el que por supuesto nosotros estamos más que de acuerdo.

De Andalucía podemos hablar poco porque todavía no se han aprobado los presupuestos y, por tanto, a lo mejor hasta es un 0,7 más dedicado a cooperación al desarrollo. Usted espere y verá, porque nuestro socio desde luego no es Vox, como usted sabe perfectamente.

Con relación..., ustedes son solidarios, Europa. Oiga, ustedes han renunciado a la cooperación y a la solidaridad con el resto de comunidades autónomas. Ustedes ya no quieren saber nada, absolutamente, con el resto de comunidades autónomas. ¿Eso qué solidaridad es? Empiecen primero por casa, ¿no?, y luego ya veremos qué hacen fuera.

Los acuerdos para representar a Cataluña ante el Consejo de la Unión Europea: ustedes han renunciado a eso. Y, encima, en la delegación ante la Unión Europea de una comunidad autónoma de España que es Cataluña tienen una fugada de la justicia. De verdad, ¿usted cree que están representando bien a los ciudadanos de Cataluña? Usted lo ha dicho al principio y se lo vuelvo a recordar: «Nosaltres hem de representar bé els ciutadans.» Pues usted tiene que aceptar que la sociedad catalana que ustedes han heredado y todavía no han hecho autocrítica al respecto es una sociedad catalana muy fracturada, con opiniones muy radicalmente opuestas. ¿Cómo van a escuchar, o cómo van a dialogar, a esa parte de la ciudadanía que ustedes en acción exterior han dejado de representar?

Las palabras del señor Torra, además de que gasta un montón de dinero inútil, son un desatino, un bochorno para muchos ciudadanos, y no solo para los catalanes, para muchos catalanes, sino también para el resto de España. ¿Qué va a hacer usted al respecto? ¿Qué va a hacer al respecto para escuchar a esta parte de los catalanes que no están representados con las declaraciones que ustedes están haciendo? No le he escuchado ninguna respuesta al respecto.

Como tampoco le he escuchado ninguna respuesta cuando yo le he dicho si ustedes van a venir aquí a dar la cara y a someterse al control por parte de la oposición respecto de los altos cargos, respecto de sus agendas, respecto de los gastos y respecto de lo que están haciendo. ¿Usted lo va a aceptar? ¿Usted va a dejar que comparezcan y que nosotros después de la transparencia, que ya veremos si nos dan esos datos...? ¿Van a venir aquí a explicar y a dar la cara y, por tanto, a rendir cuentas ante los ciudadanos de Cataluña? ¿Sí o no? ¿Lo va a hacer, *conseller*?

Y ya para acabar, dígame al presidente Torra: «Menos mediación internacional –menos mediación internacional–, venga aquí a hablar con la oposición, venga aquí a hablar, diálogo con quien no piensa igual que ustedes.» Usted lo ha dicho: el mérito está en hablar precisamente con los que no piensan igual. Dígame a Torra usted mismo, vengan más, comparezcan más, hablen más con nosotros y acepten que hay una parte muy importante de los ciudadanos de Cataluña que no están de acuerdo con lo que están ustedes haciendo. Escuchen, diálogo es escuchar.

Y a partir de aquí veremos si hay posibilidad, como mínimo, de que sea un diálogo constructivo, que en este momento no hay porque no hay transparencia, no hay buen gobierno porque la oposición no tiene confianza con lo que ustedes están haciendo. Creo que los datos que le he ofrecido son datos objetivos. Y si ustedes no escuchan más a la oposición, su trabajo, pues, quedará en agua de borrajas.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Beltrán. És el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta, també per la interpretació generosa que ha fet abans dels temps d'intervenció. I gràcies, conseller, per la part de la seva intervenció que ha dedicat a la resposta a les consideracions que li havíem fet des del nostre grup, també per la resta, que sempre són informatives, les seves respostes.

Miri, respecte al que li plantejàvem com a proposta que, abans de grans ocasions, tinguéssim aquí un debat, no ho deia tant amb relació als viatges. Ja l'hi he dit: no pretenem marcar-li l'agenda, no es tracta de que ens informi prèviament d'on serà el dia i cics de febrer i amb qui es veurà; això, diguem-ne, el portal de transparència i l'agenda pública dels membres del Govern ens permet fer-ho i fer la nostra tasca de control del Govern amb normalitat. Ens referíem més aviat a ocasions en les que pugui ser necessari, o fins i tot no sent estrictament necessari pugui ser bo, fixar una posició comuna del Parlament de Catalunya respecte a aspectes que estiguin en debat en altres àmbits, siguin mediterranis, europeus o internacionals.

I vostè deia, i no m'ho negui, diguem-ne, ho feia amb una certa intenció de tornar l'argument per si causava algun tipus de contradicció: «Ja ho proposarem també als seus col·legues, al ministre d'Exteriors.» Bé, però és que nosaltres ho tenim institucionalitzat, això; fora de l'àmbit parlamentari això es diu Conferència per a Assumptes Relacionats amb la Unió Europea i vostès decideixen no anar-hi; això és una. I en l'àmbit parlamentari és veritat que no hi havia tradició de fer-ho, però des que hi ha un nou govern sí que es fa. Per exemple, per primer cop, a finals de juny de l'any passat, per part del president del Govern, es va anar al Congrés dels Diputats a tenir un debat específic sobre quina posició s'havia de dur al proper Consell Europeu.

Per tant, diguem-ne, ja traslladarem també la necessitat de fer-ho més sovint i fer-ho també en la Comissió d'Exteriors del Congrés dels Diputats i en l'àmbit del Senat que sigui necessari, però li demanem que valorem la possibilitat de fer això aquí, que ja sabem que també tenim un àmbit competencial específic i, per tant, segurament, no estem parlant de grans cimeres europees, però sí que hi ha participació de les comunitats autònomes en la fixació de polítiques europees i podríem parlar d'aquest tipus de debats.

Després hi ha una consideració que li faig no tant a vostè com a conseller, per la seva intervenció avui, o com a membre del Govern, perquè, diguem-ne, acabem de tenir notícia, com vostè avançava i immediatament s'ha concretat, que, de la reunió de la comissió bilateral ha sortit, almenys, un primer acord, que és crear dos espais de diàleg, un entre el Govern de la Generalitat de Catalunya i el Govern d'Espanya, i l'altre, entre forces polítiques, al marge dels que ja existeixen per virtut de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, però ho dic adreçat, segurament, a les forces polítiques que donen suport al Govern, que feien, en aquesta sessió i en altres sessions, consideracions que algú podria entendre, suposo que per la necessitat de breus en intervencions com les que tenim aquí, que equiparen absolutament qualsevol formació política d'àmbit estatal i les polítiques que practiquen envers Catalunya o les demandes d'una part de la societat catalana.

Jo no m'hi vull estendre en el sentit que tampoc vull polemitzar sobre això, però crec –i ho dic amb tota honestedat– que és un error d'apreciació i un error estratègic, vaja, de totes totes, eh? L'intent de fer aquella broma, o *hashtag* o com se'n vulgui dir, del «PPSOE» no només és reduccionista, sinó que, a més, condueix a errors absoluts quant a l'aplicació de polítiques concretes o a la possibilitat de trobar sortides polítiques concretes a situacions que són molt complexes. Però bé, cadascú deu saber, diguem-ne, els errors de l'anàlisi factual que vol fer, no?

Però em sembla que hi ha algunes coses en les que val la pena que incidim, perquè s'ha fet referència, i ho entenc com una sana crítica, a actuacions de governs que, si bé el control no correspon a aquesta cambra, però que és lògic que es facin perquè són temes molt sensibles i molt importants..., però hi ha temes en els que jo crec que valdria la pena que, en lloc de buscar enemics o vejam qui és

més pur, busquéssim la manera de canviar el relat general que hi ha a Europa en aquest moment. I em refereixo concretament a qüestions que tenen a veure amb el salvament marítim i amb les polítiques migratòries.

No tindrè temps, i no em vull excedir del que s'ha conferit, però crec que el compromís del Govern, per exemple, per la retirada de les concertines era per retirar-les el primer trimestre del 2019, per tant no es pot dir que hi hagi un incompliment: estem dins els marges que el Govern ha donat. En qüestions de Salvament Marítim: només en els primers dies de gener, en quatre dies en concret de gener, es van rescatar gairebé mil persones –nou-centes onze, vaja– i és previsible que el nombre de persones rescatades per Salvament Marítim el mes de gener superi les dos mil.

Per tant, hi ha diferències, hi ha un govern que no ha tingut cap por de defensar el Pacte mundial sobre les migracions davant d'altres governs europeus, molts, que han estat fent un discurs absolutament alarmista i xenòfob en això; a més, anant molt més enllà del que el pacte, dissortadament, va, eh?, que no és un pacte que, diguem-ne, estableixi un *ius migrandi*, ni molt menys, sinó que és un pacte que en tot cas regula algunes condicions mínimes per a una migració amb drets i amb garanties, no?

Per tant, intentar –que jo vull entendre que no es feia així, sinó que s'adreçava una crítica al Govern central– equiparar les coses o dir que el moviment socialista, el Partit Socialista, està cedint als discursos de la ultradreta, quan el que està fent, fa poc, en el Parlament europeu és fer un discurs advertint, precisament, de l'amenaça dels ultres a tot arreu, és quelcom que jo penso que és un error. I em sap greu, eh?, em sap greu que, tant des de la Presidència, com des dels grups que donen suport al Govern, això sigui motiu de befa, perquè, hi insisteixo, és un greu error d'apreciació, un greu error estratègic.

La presidenta

Gràcies, senyor Pedret. No reia, no estava fent befa de vostè, no? (*Veus de fons.*)
En cap cas.

És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula la senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. Jo seré bastant breu i, a més, vull demanar disculpes, perquè segurament hauré de marxar abans de sentir la següent resposta del conseller, perquè haig d'anar a agafar un tren. Jo volia aclarir algunes qüestions que jo he comentat, que potser, segurament, no han quedat prou clares en la meva intervenció, perquè he volgut anar massa ràpida.

En primer lloc, no és que els ODS no s'hagin de seguir, és evident que hi ha un consens internacional i que són una eina útil i que està molt bé que s'hi treballi. El que nosaltres diem és que els ODS són respostes als problemes però no qüestionen la causa dels problemes. Nosaltres creiem que aquest enfocament s'ha de fer des d'una perspectiva de justícia global, per això diem que no és només posar remeis als problemes de desigualtat o d'injustícia que provoca el sistema, sinó que s'ha de treballar per canviar aquest sistema, que no provoqui aquesta desigualtat i aquesta injustícia. De fet, el Pla director de cooperació de l'Ajuntament de Barcelona, i vostè el posava com a exemple, es diu «de Justícia Global», vull dir que també és un avenç passar de la idea i de la concepció de la cooperació al desenvolupament a un enfocament més sistèmic de la justícia global.

Sobre el tema de l'augment de recursos. Potser jo no estava prou atenta o no l'he sentit, si finalment aquest augment de recursos seria per a l'Agència Catalana de Cooperació o seria en total, de tot el Govern.

També no em dec haver explicat massa bé. Jo no estic dient que els departaments no hagin de fer cooperació, evidentment que és important que en facin, és una forma de transversalitzar i que segueixi havent-hi una cooperació especialitzada i tècnica del departament. El que estem dient és que el gruix de la cooperació, i

que el gruix de l'augment i que el gruix dels recursos que serveixin per revertir les retallades han d'anar a l'Agència Catalana de Cooperació, que és qui més va patir aquestes retallades: va arribar a patir una retallada de 20 milions d'un any al següent.

La retallada en els departaments no ha sigut la mateixa; de fet, als departaments s'està arribant ja bastant a l'import que ja hi destinaven anteriorment. És l'agència catalana, que és qui executa els programes especialitzats i qui està conformada per professionals de la cooperació, qui ha patit les retallades més grans. Per tant, insistim en reivindicar que els recursos de la cooperació al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya han d'anar, sobretot, a l'eina que té la Generalitat de Catalunya per executar la política de cooperació, i que és aquesta eina qui ha de coordinar la cooperació dels departaments i qui ha de garantir la transversalitat de la cooperació i, sobretot, qui ha de garantir també la coherència de les polítiques.

Perquè tampoc li hem sentit, o no m'ha semblat sentir-ho, la resposta al plantejament de com es planteja la Generalitat aquesta coherència més enllà de les polítiques de cooperació, com està l'estratègia d'empresa i drets humans, quan la podran tenir, i, finalment, quin és l'escenari pressupostari concret que plantejarà el pla director que ens presenti, primer, al sector i als òrgans consultius, i, després, aquí al Parlament.

Les clàusules de contractació: què es pensa fer des del seu departament per garantir que les clàusules de contractació de serveis i de compra pública de la Generalitat compleixin amb els principis de drets humans de pau, de defensa dels drets humans, com, per exemple, sí que es fa també a l'Ajuntament de Barcelona, amb clàusules que combaten o que penalitzen les empreses que tenen fons a paradisos fiscals, les clàusules socials dintre dels contractes i dels consensos, és a dir, anar una miqueta més enllà de les màquines de cafè de comerç just als departaments. És a dir, quin és el plantejament que es fa com a Govern per garantir aquesta coherència d'acció i que amb una mà molt grossa es desfaci el que es fa amb una mà molt petita dintre de l'àmbit de la cooperació i de la lluita contra la desigualtat global.

Gràcies. I em perdonarà si no puc quedar-me a sentir-lo, però ja en buscaré el vídeo.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Segovia. Ara, és el torn del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Jo també m'excuso, perquè acabaré la intervenció i marxaré a una reunió que tenia agendada, però he considerat oportú quedar-me en aquesta segona intervenció per valorar la seva resposta.

I jo crec que, en la resposta que m'ha donat a la pregunta que jo li he fet, amb relació al carnet d'identitat o passaport, ha il·lustrat vostè perfectament quin és el problema de la seva conselleria en matèria de relacions exteriors i quin és, perfectament, el problema del Govern: vostès només pensen en els seus, vostès només pensen en els independentistes. Escolti'm, a Waterloo, hi ha una senyora que es diu Maria i és catalana. Escolti, i vostè va i pensa en els que pensa. És il·lustratiu, és perfectament il·lustratiu que tenim un govern que només pensa en una part dels catalans i no pas en el conjunt dels catalans.

El que jo li vull reafirmar és que queda molt clar que al català de Waterloo, es digui Carles o es digui Maria, en cap cas a la delegació del Govern de la Generalitat no li renovaran ni el DNI ni el passaport; al consolat o a l'ambaixada, segur que sí. Una altra cosa és que l'un o l'altre tinguin causes pendents amb la justícia, aquesta és una altra cosa. Però on li prestaran el servei és on li prestaran el servei, no a la delegació de la Generalitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Rodríguez. Ara, seria el torn de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, però veig que no hi és el representant. Passem el torn al Grup Republicà. Té la paraula el senyor Wagensberg.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, presidenta. Miri, jo no volia entrar en aquesta qüestió, però com que veig que hi ha alguns grups parlamentaris que els preocupa més el viatge del president Torra que el que pugui passar al Mediterrani, dir-los que el president Torra s'ha reunit, aquests dies, amb John Lewis, un congressista demòcrata, als Estats Units, un dels últims activistes vius que va treballar amb Martin Luther King. Vosaltres potser haguéssiu preferit condecorar els policies que li van obrir el cap a Selma, a Alabama.

Parlava, també, o fiscalitzava una mica les nostres paraules el senyor Pedret, i indicava, molt afortunadament, els rescats que hi han hagut, que s'aproximen ja als dos mil, a l'estret de Gibraltar en el que va d'any, unes xifres escandaloses. Però estaria bé que els discursos també anessin acompanyats dels fets, perquè el 25 de novembre, fa molt pocs mesos, el vaixell de Proactiva va marxar de l'estret de Gibraltar per un incompliment del Govern Sánchez sobre els acords que havia arribat amb Proactiva –va marxar. Pot parlar amb l'Òscar Camps, si ho vol, d'acord?

I sobre els discursos, també seria molt més fàcil apreciar els seus discursos anti-Vox si no es dediqués a criminalitzar les legítimes accions de protesta dels diputats d'aquesta casa per les detencions arbitràries.

Senyor conseller, també, només dos idees, per acabar la rèplica. El convidem a trobar-se, a confiar, a compartir experiències, prioritats, preocupacions o motivacions amb les entitats, que són les que tenen experiència i un coneixement absolut, i també representen moltíssimes persones. Per tant, també és una forma de participació i de transparència, i, per tant, també, des del grup parlamentari, ens comprometem a seguir fent-ho i, si cal, a intensificar-ho.

I sobre el diàleg, és evident que les temptacions per trencar qualsevol diàleg amb un estat governat per un partit socialista, que potser té un maquillatge diferent però que, al final, actua amb una mateixa condescendència, són evidents, però ahir recordava el mateix president Puigdemont, en una entrevista al 3/24, que el dret a no dialogar no existeix en democràcia. Per tant, simplement, vull acabar, si m'ho permet, fent-li una petita esmena a una frase amb la que vostè ha començat la primera intervenció, que deia que els espais de diàleg han de servir per avançar cap a una solució democràtica, jo li diria que els espais de diàleg *només* poden servir per avançar cap a una solució democràtica.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Wagensberg. Té la paraula el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula el seu portaveu, el senyor De Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies, presidenta. Jo la veritat és que havia previst aquest segon torn d'una altra manera, però jo soc diputat novell i he sentit per primera vegada una expressió que és pròpia de la ultradreta, que ha estat «primer els de casa», i nosaltres pensem que al racisme, la xenofòbia i el feixisme se'l combat i se'l denuncia. I, per tant, nosaltres diem que no volem sentir més aquesta expressió, en aquesta casa, de «primer els de casa»; que dir-ho a la ciutat que va acollir la manifestació més gran a favor de l'acollida de refugiats, que va organitzar Casa Nostra, Casa Vostra, és especialment insultant, i que nosaltres ho denunciarem sempre.

I també l'he canviat, la intervenció, perquè algú ha parlat de la befa que havien fet alguns diputats, i no era befa, era una tristesa infinita –una tristesa infinita–, perquè un president, com és el president espanyol, que va començar la seva presi-

dència obrint els ports ara els tanqui i rebí la felicitació d'algú com Salvini, doncs, ens hauria de provocar una tristesa infinita –una tristesa infinita. (*Remor de veus.*) I els demano, si us plau, que respecteu els torns de paraula, que és el mínim que es pot demanar en aquesta casa, que es respectin els torns de paraula.

I ens sembla una absoluta vergonya que, en una qüestió que hauria d'anar al marge de les ideologies polítiques de salvar el partit i de salvar el president, tots els diputats d'aquesta cambra hauríem de ser al port defensant que aquell vaixell pogués marxar. Perquè només –només– per una casualitat biològica no són els nostres fills i els nostres germans els que s'estan ofegant en el mar. I donar com a resposta que n'hem salvat nou-cents sabent les xifres absolutes em sembla, i ho dic amb tota la tristesa del món, que és una manera gairebé pornogràfica d'excusar-se i de defensar el que és absolutament indefensable.

En tot cas, conseller, ara sí, el que volíem dir. Sigui altaveu –sigui altaveu– de la dignitat i dels drets humans a l'exterior. No tinguin por de seguir, com ara comentava el diputat Wagensberg, el que ha fet el president Torra aquests dies (*remor de veus*): trobar-se amb líders de les causes dels drets civils d'arreu del món; explicar, com ho ha fet en el PEN Club americà, què és el que està passant en aquest Estat, que ha dit... (*Persisteix la remor de veus.*) Presidenta...

La presidenta

Diputat, si us plau –si us plau. Tindrà... (*Veus de fons.*) Sí, ja, però l'estan interrompent. Després, si vol, té un torn d'allusions o de resposta. Segueixi, senyor De Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Disculpi, conseller. No volíem acabar amb aquest to més crispat, però em sembla que han passat prou coses perquè sí que ho poguéssim dir.

Pel que fa a les aportacions en matèria de cooperació, abans heu fet una comparació que ens ha semblat molt pertinent d'un euro *versus* cent. Això són fets i són números. Com a molt la de l'Estat, atenent el nostre PIB, hauria de ser de cinc i és de cent, és vint vegades superior. No podem comptar el que dediquen a torpedinar la nostra acció exterior; no en sabem les xifres, segurament ho sap el comissari Villarejo, les deu tenir totes.

En tot cas, contra els que juguin brut, vostè jugui net; contra la repressió, drets humans; contra la presó, diàleg; contra la demofòbia, més i més democràcia. És la forma de situar-nos en el món, és la millor forma d'explicar-nos al món.

Miri, jo..., té una part guanyada. Jo soc una mica fan seu des de fa molt temps, ja ho sap: Centre d'Estudis Africans, com a acadèmic; com a escriptor era lector seu, però sobretot m'agrada una cosa, és que vostè abans de fer el salt a la política va fer allò més exemplar que pot fer un ciutadà, que és jugar-se-la perquè en la seva població hi hagin urnes, perquè la seva gent pugui votar i perquè la seva gent pugui decidir. Per tant, continuï fent el que ha fet sempre i aquest grup parlamentari el tindrà al costat pel que calgui.

La presidenta

Gràcies, senyor Dalmases. (*Veus de fons.*) Sí, d'acord. Per allusions, pot...

Ferran Pedret i Santos

Provo de ser breu i de tractar de reconstruir almenys un clima amb persones a les que respecto absolutament, i també intento entendre les seves posicions i les crítiques, però en discrepo.

I jo demanaria que intentéssim fer arguments que no apellessin, diguem-ne, a la moralitat o immoralitat dels diputats que parlen, perquè quan jo estic explicant que es desembarquen, per part de Salvament Marítim, més de nou-cents persones en quatre dies de gener, i que hi han més de dos mil rescats en el mes de gener, més de quaranta mil l'any 2018, no estic comparant entre persones. Tota vida humana és igual de digna, mereix ser preservada, mereix ser salvada.

I no és incompatible això amb intentar contraargumentar quan es diu que els ports espanyols estan tancats. Hi ha un problema concret amb una ONG, amb la que dialoguem i amb la que estic convençut, i ho vull pensar, que es solucionarà aquest problema concret. Però els ports espanyols no estan tancats: estan desembarcant persones rescatades a l'estret cada dia en ports espanyols. I és absolutament trist que no sigui així per part de tots els estats europeus que tenen frontera a la Mediterrània, és absolutament lamentable.

I contra això també va parlar el president del Govern espanyol. I més enllà de partidismes, jo amb això no vull fer... Per això abans els demanava que intentéssim no fer un error d'anàlisi factual. No som l'adversari en això. Fa més de vint-i-cinc anys que milito al moviment socialista a Catalunya, els puc dir el que pensa la gent que forma part d'aquest moviment. Si vostès pensen que nosaltres som l'adversari en això, s'estaran equivocant de mig a mig. Hi ha un element de crítica que accepto, que assumeixo, que s'ha de fer i que jo també veig contradiccions en les polítiques públiques, també de les del Govern de la Generalitat de Catalunya, en les que no em correspon ara entrar perquè és un torn d'allusions.

Però jo demano que intentem no fer-nos aquestes apel·lacions a l'amoralitat d'uns diputats i dels altres. O facin-ho si creuen que ho han de fer, però ens estarem equivocant de mig a mig, perquè l'adversari és un altre i és molt fort.

La presidenta

Gràcies, senyor Pedret. Ara, per finalitzar, tindriem un torn de rèplica del conseller.

El conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència

Bé, entenc que, doncs, a l'hora que és i amb les hores que portem aquí..., que en farem tantes com siguin necessàries, però també, si no és necessari, tots agrairíem poder fer altres qüestions. Agrair de nou totes les aportacions i tots els comentaris. Voldria respondre'n alguns, potser no tots, conscient que difícilment aquí trobarem la solució a tots els nostres anhels i totes les nostres inquietuds, diverses com són. Però bé, jo sí que, abans de tancar, voldria, com a mínim, donar resposta a alguns..., que em sembla que la resposta hi és i segurament vostès ja la coneixen, però cal comentar-ho.

A veure, les peticions d'informació, no? Això ho ha plantejat sobretot el Grup de Ciutadans. Clar, jo crec que hi ha una diferència entre la voluntat de transparència i de tenir informació, i la voluntat de saturar l'Administració. Crec que són coses diferents i que hi ha, doncs, una línia de vegades potser borrosa que les pot separar. I els agrairia que ens esforcéssim tots plegats a trobar aquesta línia. Hi ha moltes de les coses que vostès sol·liciten que ja les tenen al portal de transparència i dades obertes. I quan vostè ens parla de qüestions com per exemple el procés de liquidació de Diplocat, vostès tenen còpia de totes les actes relatives a aquest procés de liquidació: el 19 de juliol del 2018 hi vam donar resposta, vostès ho tenen.

Quan parlen de qüestions com la no participació en organismes de coordinació davant la Unió Europea, eh?, la coneguda com CARUE. Escolti, hi participem –hi participem. El 20 de desembre –el 20 de desembre– vam estar presents en una reunió de coordinació. El que no fem –el que no fem–, perquè creiem que no és productiu ni és útil, és anar de la mà del ministre de torn i que, quan el ministre de torn doni permís al representant de les comunitats autònomes per parlar, aquest es pugui expressar en nom de totes les comunitats autònomes del Regne d'Espanya, perquè aleshores el primer que dirien alguns de vostès és: «Però vostès, que són independentistes, com van a Brussel·les a parlar en nom de tots els espanyols?» Això és el primer que ens dirien; bé, ho aguantaríem, eh?, ho aguantaríem.

Però, en tot cas, la relació que nosaltres volem amb Brussel·les i amb tot el món, i els ho he estat dient de diverses maneres al llarg de la sessió d'avui, és una relació directa, bilateral. Perquè és el que més pot afavorir els ciutadans i les ciutadanes d'aquest país, i és el que volen la majoria de les persones que viuen en aquest país: que obtinguem, i que tinguem i que fem servir la via més directa possible a l'hora de

dialogar, a l'hora de comerciar, a l'hora d'intercanviar, perquè la més directa també és la més eficaç, eh? I per tant, aquesta és la nostra política, aquest és el nostre nord i així ho intentarem fer sempre que sigui possible.

M'ha dolgut una mica la qualificació de la delegada a Brusselles, la Meritxell Serret, com a «fugada de la justícia». Davant de la justícia belga la Meritxell Serret no és una fugada i, per això mateix, doncs, és una ciutadana lliure que viu amb tota llibertat i amb tots els seus drets i obligacions a l'Estat, al Regne de Bèlgica, eh? Per tant, de fugada, res. Poden fer altres definicions, però aquesta no els la puc acceptar.

Quan diuen que voldrien més cooperació amb Espanya –més cooperació amb Espanya. Escolti, pel que fa a cooperació internacional, tenim acords de cooperació –si ho volen apuntar– amb Andalusia; fins ara, ja veurem el pacte a tres –aquest que diuen que no existeix però que jo l'he vist escrit–, eh?, que posa fi a la cooperació. Però fins ara hi ha hagut un acord amb la cooperació andalusa, amb Extremadura, amb la del País Basc, amb la cooperació valenciana, amb la cooperació balear i aviat, és imminent, amb la cooperació de Múrcia. També en tenim amb les agències de cooperació alemanya, holandesa, danesa, suïssa.

L'única que hem intentat repetides vegades –i vostès ho saben, els consta– i que els hem fet propostes, moltes vegades, que hi hem intentat arribar a acords, és l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional –l'AECI–, i no hi ha manera –no hi ha manera. No volen entrar en cap conveni per tal de fer cooperació internacional. Per tant, jo els demano a vostès, com que, doncs, una o altra connexió deuen tenir perquè en parlen molt, de la necessitat de cooperar a nivell espanyol, que ens ajudin a que això sigui possible, perquè també ho volem, evidentment que ho volem.

Bé, i si quan parlàvem de solidaritat vostès feien una inferència a la solidaritat interior dins del Regne d'Espanya..., m'ha semblat que anaven per aquí, també, no?: «Vostès haurien de ser solidaris, dins del Regne d'Espanya, amb altres territoris, amb altres regions.» Jo crec que ho som, que ho hem estat durant molts anys, i si fem alguna crítica..., vaja, per part meua mai sentiran la paraula «espoli» o «robatori», o tal, mai la sentiran, mai l'han sentida, mai l'he pronunciat. Però el que sí que tinc molt present, com que porto algunes primaveres, ja, a la vida, parlant sobre cooperació i debatent sobre la cooperació o el desenvolupament, hi ha tres normes bàsiques, tres normes d'or que han d'existir en qualsevol cooperació que pugui, doncs, ostentar aquest nom, i són molt clares. La primera és que no s'eternitzi aquesta relació; si s'eternitza vol dir que no funciona, que no arregla res. Per tant, ha de tenir terminis.

La segona norma és que no es pot produir una situació en la qual el receptor acaba passant, en nivell de benestar i de riquesa, per davant o per damunt del donant. Aquesta situació no es pot donar pel que fa a l'escalatge de rendes.

I la tercera norma universal, inescapable, és que la solidaritat sigui un acord voluntari, que parteixi de la voluntat de cooperar, i no d'una obligació imposada perquè aleshores ja no és solidaritat.

Per tant, quan aquestes tres normes no es compleixen, o quan fins i tot cap de les tres normes es compleix, que és el que nosaltres diem respecte a les relacions, no?, amb el poder espanyol, doncs aleshores ja no estem parlant de solidaritat, eh? I això és el que jo els diria, és la meua manera de veure el tema.

Diuen que hem de fer un esforç per representar a tothom. Jo crec que el fem, sobretot quan intentem explicar la realitat i quan expliquem la veritat del que està passant sense ocultar res, eh? Això no vol dir –això no vol dir– prendre partit. Prendre partit és explicar mentides, ocultar les veritats, i en això hi tenim molt poca pràctica. No ho sé, potser vostè me'n pot explicar més coses, però nosaltres el que fem és fomentar, doncs, la difusió, la divulgació del que realment està passant. Per tant, si anem pel món explicant que hi ha presos polítics, que hi ha exiliats polítics, no?, que hi ha prop de nou-centes persones imputades que poden ser processades en qualsevol moment, no estem explicant res que no existeixi, estem explicant la pura veritat, i una cosa que està dominant el panorama polític, social i el panorama general dins

de Catalunya i del Regne d'Espanya. Per tant, no fem res més que explicar allò que està passant, i creiem que tenim el dret i tenim el deure de fer-ho.

Pel que fa al que deia el representant..., el senyor Rodríguez, del PP, que només pensem en els nostres. Bé, va en la mateixa línia: no és que només pensem en els nostres, és que els nostres ho estan passant tan malament, i és tan gros el que els està passant, que només faltaria que no els tinguéssim presents i que no els tinguéssim en compte. I hi ha una manera molt fàcil que deixem de pensar-hi tant, i és que siguin lliures, i que no hagin d'exiliar-se i que no estiguin tancats a la presó. És molt fàcil; per tant, que ens ajudin a que això passi.

El representant del PSC. Hi estic d'acord. És que, home, no discutirem coses absurdes: és obvi que el PSC, i fins i tot el PSOE, són diferents del Partit Popular, i de Ciutadans, i de Vox, i del trio aquest, doncs, sembla que angelical, pel que ens diuen, que acaben de pactar el Govern a Andalusia. És evident que hi ha una diferència, i que hi ha diferències molt importants. Ara, també seria bo, i nosaltres ho agrairíem, que aquestes diferències es notessin, que es demostrassin, que s'evidenciessin. Quan el ministre d'Afers Exterior, que si no m'equivoco pertany al Partit Socialista, doncs, fa recomanacions, no?, fa informes preceptius, dient que no s'han d'obrir delegacions del Govern de Catalunya, i fa informes preceptius negatius a l'obertura de noves delegacions, està dient coses molt diferents de les que vostè, senyor Pedret, acaba de dir aquí en aquesta sala.

Per tant, a mi el que m'agradaria és que el que vostè està dient aquí, les bones intencions, les diferències, que sens dubte existeixen, eh?, i amb les quals podríem treballar molt, i podríem avançar molt..., que després, a l'hora de la veritat, quan arriben a Govern, doncs, aquestes intencions i aquestes idees, i aquesta gran diferència amb el Partit Popular no es noti gaire. I si es notés més, sens dubte, aquest procés de diàleg del qual parlàvem –i que jo crec, i repeteixo i reitero que crec que és necessari, parlar, fins i tot en la més dura de les situacions– ens permetria avançar molt més, si realment vostès actuessin com el que són i responguessin a les seves conviccions, que en gran mesura compartim.

A part d'això, doncs, dir-los que ha estat una estona agradable, de debat, eh?, de compartir coses que, hi insisteixo, en molts casos crec que és possible arribar al consens. Ja entenc que en altres qüestions això serà més complicat, i vostès també ho saben, però hi ha algunes qüestions que són transversals, que són de societat, que són de país, i crec que en aquestes qüestions, com a mínim des de la conselleria que jo encapçalo, serà molt fàcil entendre's.

Acabar també amb un agraïment molt especial a totes les persones que han fet possible aquesta compareixença: a la presidenta i a la Mesa, a tots els que heu intervingut i a tots aquells treballadors, a totes aquelles persones del departament que jo tinc l'honor de liderar, que han fet possible poder preparar aquesta compareixença i que han fet possible que una vegada més des del Govern de Catalunya ens haguem pogut explicar amb tota llibertat i amb tota transparència.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor conseller. M'agradaria donar-li les gràcies a vostè, també, per la seva intervenció aquí, avui, per ser aquesta la primera intervenció com a conseller i la primera de l'any d'aquesta comissió. També donar les gràcies a les persones que acompanyen el conseller, que treballen amb ell al departament, agrair-los la seva assistència avui en aquesta comissió. I, per descomptat, donar les gràcies a les persones que ens han acompanyat de Lafede i de CIEMEN com a convidats en aquesta sessió de la comissió que avui ens pertoca.

Res més. Com que era l'únic punt de l'ordre del dia, aixequem la sessió.

S'aixeca la sessió a tres quarts de sis de la tarda i onze minuts.